

2/2011

ČTVRTLETNÍK OBCE LUŽICE

Vesnice Jihomoravského kraje roku 2009

Besídka DĚTI MAMINKÁM

Foto: Josef Fantura
Foto titulní strana:
Jana Králová

Z OBSAHU

Aktuálně z radnice	2
Slovo starosty	
Lhůty kontroly a čištění	
Poplatky	
Krátké zprávy	
Knihovna	
Osobnost	6
Lidmila Kotásková	
My všichni školou povinní	8
Z naší školičky	
Školní rok 2010-2011	
Výlet se starostou	
Vami hraje s Vámi	
Kultura	13
Pozvánky na akce	
Lužičánek	
Setkání kronikářek	
Sochařské sympozium	
Spolky	19
Jarní slavnosti	
Co se děje u mužáků	
Seniorky a technika	
Úspěšné praskokrky	
Seniorky na výletě	
Rozhovor	25
Zlatnictví - Lenka Motyčková	
Historie	26
Lužice před 500 lety	
Cestování	28
Notre séjour en France	
Znovuotevření kostela v Isdes	
Sport	30
Den dětí	
Mladí tenisté	
Úspěch ALL STARS FITNESS	
Pohárový turnaj v kopané	
Nové tréninkové hřiště	
Tak jsme dokopali	
Společenská kronika	39
Napsali nám	40
Reklama	43

ÚVODEM

Nedávno jsem se v písemné práci z literatury dočetla, že v jednom nejmenovaném uměleckém díle se mlynářka na pohřbu svého manžela seznámila s novým nebožtíkem a také si ho nechala a záhy se za něho i vdala. Můj smích vyvolaný představou, která se asi paní mlynářka s panem nebožtíkem seznamovali, přešel do kyselosti až hořkosti, když jsem si uvědomila, že dnešní děti už neznají ani slovo nebožtík, ani jiné výrazy, které dřív patřily k běžnému životu. A to jsme z vesnice. Co teprve město... Ano, chápu, dnešní dítě si nebožtíka vygooglí a počítačový vyhledávač na něj vychrlí nebožtíků tuny, mezi kterými se ztratí veškerý smysl. Slova obecně, zdá se, ztrácejí svůj smysl. Proto díky za babičky a jejich pohádky, díky za jejich podivné výrazy, které dnes už nejsou časté, ale nesou originalitu a i skrze ně poznáváme svět. Díky za nářečí, které nám bohužel vlivem médií uniká zvolna mezi prsty, ale zůstáváme na něj hrdí a používáme ho. Díky za barevnost folkloru a výstavy o starých časech. Snad s jejich přispěním zachováme v sobě i v našich dětech kus minulosti, od které se stále potřebujeme hodně učit.

Za redakční radu Lenka Kučí

Aktuálně z radnice

SLOVO STAROSTY

Vážení spoluobčané,

v sobotu 18. června 2011 proběhlo v Lužicích slavnostní otevření „Včelařského arboreta – Kratiny“. Akce byla po všech stránkách velmi dobře organizačně zajištěna. K poslechu hrála cimbálová muzika „Husaři“. Občerstvení zajistili členové TJ Baník Lužice. Včelaři představili veřejnosti nový spolkový prapor, který byl dekorován stuhou s logem arboreta, které navrhl ak. malíř Jaroslav Pecka. Byla odhalena pamětní deska a uložena zakládací listina arboreta. Představitelé obce poblahopřáli p. Vladimíru Uhrovičovi k významnému životnímu jubileu a poděkovali mu za mimořádnou aktivitu v celém průběhu výstavby arboretu. Následovala prezentace areálu včetně ukázky práce včelařských kroužků. Slavnostního otevření se zúčastnili v hojném počtu lužičtí občané včetně dětí a mládeže i hosté z blízkého okolí. Celá akce byla vyvrcholením dokončovacích prací, které probíhaly formou brigád každou sobotu od 16. dubna 2011. Zúčastnili se nejen včelaři s dětmi, ale i široká veřejnost.

Uvedení arboreta do provozu navazuje na dlouholetou činnost mladých včelařů pod vedením pana Vladimíra Uhroviče, pro které obec vybudovala zázemí v chátrajícím objektu „bufetu“ naproti firmy Groz Beckert. Když v roce 2008 obec „včelínek“ prodala, aby umožnila rozvoj firmy Groz Beckert, rozhodlo zastupitelstvo, že vzhledem k dosaženým výsledkům vybuduje pro mladé včelaře nové zázemí.

Lokalita byla vybrána tak, že areál má k dispozici vodu, elektrickou energii, nachází se na obecních pozemcích a je situován v souladu s koncepcí péče o přírodu a životní prostředí. V jeho okolí vykupuje obec další pozemky

s cílem obnovy lesního porostu a výsadby ovocných stromů.

Tento investiční záměr má také svůj rozpočet. Do současného stavu je na straně výdajů částka 748 677 Kč. Příjmovou stránku tvoří 300 000 Kč dotace Ministerstva pro místní rozvoj, 12 000 Kč dotace Jihomoravského kraje, 100 000 Kč za prodej původního včelínu po odečtu pořizovacích nákladů. Z výše uvedeného vyplývá, že podíl obcí vynaložených nákladů činí 45% z celkové částky. V kalkulaci nejsou zahrnuty hodnoty, které vytvořili občané svou činností.

Včelařské arboretum prezentuje kultivovaný přírodní prostor a je základním kamenem pro obnovu přírody v jeho okolí. Vzhledem k nezapustitelné roli včelařství pro přírodu a společnost je nezbytná soustavná výchova nových generací včelařů. Proto i v budoucnu bude obec podporovat aktivní činnost lužických včelařů.

Včelařům přeji zdravá včelstva, hojná květenství a bohatou snůšku.

*Ing. Jaroslav Kreml
starosta*

Lhůty pro kontroly a čištění spalinné cesty (komínů)

Pravidelné kontroly a čištění spalinných cest - komínů se provádí dle nařízení vlády č. 91/2010Sb.

Lhůty kontrol a čištění spalinné cesty, vybírání pevných znečišťujících částí a kondenzátu a čištění spotřebiče paliv za období jednoho roku.

Příloha č. 1 k nařízení vlády č. 91/2010 Sb.

Výkon připojeného spotřebiče paliv	Činnost	Druh paliva připojeného spotřebiče paliv			
		Pevné		Kapalné	Plynné
		Celoroční provoz	Sezonní provoz		
do 50 kW včetně	Čištění spalinné cesty	3x	2x	3x	1x
	Kontrola spalinné cesty	1x		1x	1x
	Výběr pevných (tuhých) znečišťujících částí a kondenzátu	1x		1x	1x
nad 50 kW	Kontrola a čištění spalinné cesty	2x		1x	1x
	Výběr pevných (tuhých) znečišťujících částí a kondenzátu	2x		1x	1x
	Čištění spotřebiče paliv	2x		nejméně podle návodu výrobce	

DOPLŇUJÍCÍ PRAVIDLA K TABULCE:

1. Za sezonní provoz se považuje provoz spalinné cesty pro spotřebič paliv po dobu nepřesahující v součtu 6 měsíců v kalendářním roce.
2. U jednovrstvého (nevyložkovaného) zděného komína pro spotřebiče na plynná paliva se lhůty kontrol a čištění řídí lhůtami kontrol a čištění spotřebiče na pevná paliva.
3. Při kontrolách a čištění dvakrát ročně se tyto činnosti provádí v přiměřených časových odstupech, přičemž mezi jednotlivými kontrolami nebo čištěními nesmí uplynout doba kratší 6 měsíců.
4. Při kontrolách a čištění třikrát ročně se tyto činnosti provádí v přiměřených časových odstupech, přičemž mezi jednotlivými kontrolami nebo čištěními nesmí uplynout doba kratší 4 měsíců.
5. Pojistný (rezervní) komín používaný pro odvod spalin ze spotřebiče na pevná paliva v případech, kdy nelze zajistit topení jiným způsobem, se kontroluje a v případě potřeby i čistí nejméně jedenkrát za rok.
6. Spalinná cesta určená pro odvod spalin ze spotřebiče na pevná paliva sloužícího v živnostenské provozovně k přípravě pokrmů se kontroluje a čistí nejméně jedenkrát za dva měsíce.
7. Ve stavbě pro rodinnou rekreaci se kontrola a čištění spalinné cesty provádí nejméně jedenkrát za rok.
8. Čištění spotřebiče na pevná paliva o jmenovitém výkonu do 50 kW včetně je možné provádět svépomocí podle návodu výrobce, nejméně však jedenkrát za rok, a to za podmínky, že budou prováděny jejich pravidelné kontroly odborně způsobilou osobou.

V Lužicích provádí čištění komínů např. mistr kominický Jan Jarošek, Národní třída 40, 69501 Hodonín, tel.: 608 740 326, 773 098 324.

Upozornění - splatnost místních poplatků

Vážení spoluobčané,

připomínáme Vám, že dne 30. 3. 2011 skončila splatnost místního poplatku ze psů a také splatnost 1. poloviny poplatku za komunální odpad.

Výše poplatků jsou dány obecně závaznými vyhláškami – poplatek za psa činí 150,- Kč za 1 psa a poplatek za komunální odpad 500,- Kč/1 osobu. Platbu můžete uhradit v hotovosti na pokladně obecního úřadu, dále prostřednictvím plateb SIPO (nutné nahlásit u správce poplatku) nebo převodem přes účet na číslo účtu obce: 27125671/0100.

V tomto případě Vás žádáme o uvedení variabilního symbolu:

1337 + číslo popisné u platby za odpad

13410 + číslo popisné u platby za psa.

Poplatky, které nebudou uhrazeny do 30. 6. 2011, bude obecní úřad v tomto roce vyměřovat především tzv. hromadným předpisným seznamem. V praxi se pak o výměření poplatku dozvíte z úřední desky obce Lužice umístěné na budově radnice, případně i na webových stránkách obce: <http://www.luziceuhodonina.cz/uredni-deska/>.

Poplatky může obecní úřad navýšit v souladu s platnými právními předpisy až na trojnásobek a vymáhat exekucí.

Podrobnější informace o těchto poplatcích a jejich správě naleznete:

- <http://www.luziceuhodonina.cz/obecni-urad/vyhlasaky/>
- zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích (ve znění pozdějších předpisů)
- zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád (ve znění pozdějších předpisů)

KRÁTKÉ ZPRÁVY

• Aktuality ze zastupitelstva:

- Ing. Josef Kuchař požádal o uvolnění z místa zastupitele a jeho uvolněný mandát přijala paní Drahomíra Sasinková. Panu Ing. Kuchařovi děkujeme za jeho 19 let trvající aktivní práci pro obec a pro občany a paní Sasinkové přejeme hodně úspěchů při práci v zastupitelstvu obce.
- Ing. Jaroslav Kreml oslavil kulaté 60. narozeniny. Přejeme především pevné zdraví a životní optimismus.
- Ing. Jakub Buchta, DiS. změnil v kostele sv. Jakuba Staršího v Moravské Nové Vsi svůj stav ze „svobodný“ na „ženatý“. Gratulujeme!
- Mgr. Vít Hubačka se stal pyšným otcem malé Elišky. Ať roste ve zdraví a do krásy.

- Na www.luziceuhodonina.cz v menu **AKTUALITY** – Hlášení místního rozhlasu naleznete zprávy o hlášení místního rozhlasu. V tomto menu jsou uvedena pouze oznámení z hlášení, která se netýkají kulturních a společenských akcí v obci a v okolí a nekomerčních oznámení pro občany. Tyto jsou uveřejněny v menu **AKTUALITY a OKOLÍ**.

- Na www.luziceuhodonina.cz v menu **FOTO – VIDEO** naleznete také:

- Fotografie ze Dne řemesel v Moravské Nové Vsi
- Fotografie z cyklovýletu zástupců Regionu Podluží
- Fotografie ze Sportovního dne dětí na Baníku
- Video a fotografie z účasti ALL STAR Fitness týmu dětí na Mistrovství Moravy a Slezska v Hlučíně.
- Fotografie z mistrovského zápasu dorosteneckého oddílu kopané TJ Baník Lužice

- **Vývoz odpadu ve 3. čtvrtletí:**

6. 7. (+ pytle), 20. 7., 3. 8. (+ pytle), 17. 8., 31. 8. (+ pytle), 14. 9., 28. 9. (+ pytle)

KNIHOVNA

Milí čtenáři,

chtěla bych Vás seznámit s nabídkou nových knih v roce 2011:

Řeháčková - Tatko, neodcházej, Fuchsová - Když je muž v lázních, Laurens - Všechno o lásce, Monyová - Citová divočina, Steel - Světla jihu, Cabot - Nenasytná, Kačírková - Pozdní pokání, Pavlín - Vražda kvete v každém věku, Kelk - Zbožňuju New York, Jakoubková - Chytrá žena pro manžela přes plot skočí, Kačírková - Abchazský med, Teremová - Čarodějka, Viktor - Pozdní pokání, Mrštík - Maryša, Teremová - Někdo mě vede za ruku, Stíníl - Musíš mě zachránit, Gier - Nevinné lži, Heldt - Kamarádky, Stumpfová - Magické datum aj.

Pro děti a mládež jsou to např. Na druhé straně, Babička, Romeo & Julie, To se může stát každé holce, Normální porucha, Přesýpací hodiny, 134 výletů za zvířátky aj.

Z výměnného fondu z Hodonína přišlo 50 nových knih, např. Harris - Vražda o stříbrné svatbě, Havel - Hry 1, Curran - Utajené zápisníky Agathy Christie, Roberts - Klíč světla, Kouzla osudu, Wood - Výhra, Bradford - Rodinný nepřítel, Cole - Krutost, Francis - Dražby, Berry - Třetí tajemství, Boling - Guernica, Coetzee - Deník špatného roku, Fox

- Golfové paničky, Goodwin - Přístav naděje, Quinn - Před svatbou, Studýnka - Bez slitování, Kubátová - Co je v domě, Nášup aj.

Pro děti a mládež jsou to např. Včelka Věrka, Dobrodružství v zemi, Hurvínkův rok,

Kočka v hrobce, Nebezpečný chat, Upíří ségry, Staří a noví přátelé, Garfield, Věčné příběhy Čtyřlístku, Na špičky!, Jizvy a jiný tajemství, Kluk s modrým očima, Praštěné vynálezy, Temná jezera aj.

Foto: NoVa

Od 15. srpna bude probíhat inventura knih. Prosím tímto čtenáře, aby pokud možno do této doby povraceli knihy, které mají delší dobu než 1 měsíc. Předpokládaná doba trvání je do 19. srpna, v tuto dobu bude knihovna uzavřena. Dovolená přes prázdniny bude upřesněna na stránkách knihovny - www.knihovnaluzice.estranky.cz.

Bude zde během června zaveden on-line katalog, přes který bude možnost si knihy vyhledávat a rezervovat. Rezervace jedné knihy je 10 Kč.

Kroužek malých čtenářů bude pokračovat i v příštím školním roce. Děkujeme všem maminkám, které se přišly podívat na „minibesídku“, kterou si děti pro ně připravily. Na Den dětí se soutěžilo a hrály se hry, zakončené malým mlsným překvapením.

I děti ze ZŠ, které do kroužku nechodí, navštívily naši knihovnu, seznámily se s podmínkami, a komu se zde líbilo, ten se přihlásil. Každý z nich odešel s malým dárkem nebo sladkostí.

Věříme, že se nejen novým malým čtenářům bude v knihovně líbit.

Přejeme všem krásné léto a příjemné prožití prázdnin

NoVa

OSOBNOST

LUŽICKÁ LIDOVÁ UMĚLKYNĚ, MALÉREČKA A VYŠÍVAČKA LIDMILA KOTÁSKOVÁ

Mnohokrát jsme zmiňovali jména významných osobností, které se narodily nebo byly dlouholetými obyvateli naší obce – učitelé, spisovatelé, básníci, hudebníci, architekti, sochaři, politici...ale ponejprv mezi ně wpisujeme ženu – maléřečku, vyšivačku Lidmilu Kotáskovou narozenou 20. února 1892 v Lužicích.

Putování po 119 letech od jejího narození není snadné, ale pro nás členy letopisecké komise velmi zajímavé. Začínáme hned u rodného listu. Narodila se rodičům Antonínu a Anežce Kuběnovým v č. p. 15. Ale proč je psána v některých i úředních listinách Ludmila a někdy Lidmila? V originále rodného listu i v zápisovém listu školy, když šla 1. 9. 1899 do 1. třídy, je psána Lidmila. Zjišťujeme, že chybu udělal pan farář, když vystavoval opisy rodného i oddacího listu.

Výkazy obecné školy, které nacházíme v okresním archivu, nám prozrazují, že byla výbornou žákyní. Další stopa nás přivádí do nejstarší knihy zápisů spolku lužických hasičů (kde byl Lidmilin otec dlouho-

Lidmila Kotásková s vnukem Jožinkem, r. 1961

Foto: z archivu paní Schönové

letým předsedou). Jako 19 letá vítala na župním sjezdu hasičů předsedu župy a předala mu kytici.

Pátráme také ve vzpomínkách nyní již téměř 80 letých příbuzných a známých. Ziskáváme od nich i fotografie. Lidka Schönová a Oldřiška Samsonová vzpomínají...

Dozvídáme se: tetička Kotásková uměla velice dobře německy. Vyprávěla, že ji rodiče posílali na „vexl“ do Rakouska a tak se německy naučila. Hned po vchození

školy pracovala v lužických sklárnách. Hlavně v zimě vyšivala a malovala ornamenty. Chodily se k ní i učit vyšívání její kamarádky, členky Sokola. Podle jejího návrhu v roce 1930 s nimi vyšila sokolský prapor. Pro členky Orla navrhla zase ornamenty na kněžský ornát, které ony vyšily pod vedením Marie Novákové v Lidovém domě.

S přáními o předkreslení ornamentů na formy pro vyšívání přicházely za ní vyšivačky místní i přespolní. Často také i pro rady při vyšívání.

Byla aktivní členkou sokolského divadelního kroužku. Tam se také seznámila s budoucím manželem Martinem Kotáskem z Mikulčic. Spolu uzavřeli 19. 11. 1918 opravdu šťastné, 49 let trvající manželství.

Jejich společným zájmem byla organizace Sokol a folklor. Pro dostavbu budovy Sokolovny vypůjčili od své rodiny Barbonekových z USA 60 000 Kč, které chyběly. Vždy, když přijela hrát dechová hudba kapelníků Juráčka a Růžičky do Lužic na hody nebo ples, vždy nejprve zahrála u tetičky a strýčka Kotáskových. I vzácné návštěvy, které navštívily Lužice, byly vítány ve „slovácké izbě“ Kotáskových. Vyřezávaný dřevěný nábytek z dílny stoláře - kamaráda a „bratra“ ze Sokola Antonína Komosného, vymalovali ornamenty Martin a Lidmila společně.

Vnuk Josef Kotásek dovozl naši letopisecké komisi zkopírovat krásně zdobenou knihu návštěv s podpisy např. herců, zpěváků, významných osobností, kteří jejich rodinu i obec navštívili. Rovněž od něho získala obec velkou sbírku originalů – návrhů „forem“ na vyšívání.

Kronikář Pavel Kučera zapsal v kronice obce: „Nádražní budova v Lužicích byla v září 1946 vyzdobena slováckými ornamenty podle návrhu lidové umělkyně Lidmily Kotáskové z č. 243. Barevně jej navrhl a provedl její manžel Martin Kotásek.“

Celé 49leté manželství prožívali spolu manželé Kotáskovi opravdu ve vzájemné shodě a porozumění. Při společných obědech byli někdy i s úsměvem pozorováni. Od svatby až do stáří jedli polévku vždy z jednoho talíře. Měli se opravdu rádi. Nikdo si nepamatuje u nich nějakou hádku. Vychovali jednoho syna a dočkali se i dvou vnuků.

Ani v posledních letech života, kdy Lidmila vážně onemocněla leukémií, ji manžel nepřestal s láskou chránit a pomáhat jí. Pravidelně ji vozil do nemocnice na lékařské ošetření. Zemřela mu v náručí 8. dubna 1967. On ji přežil o 15 let.

Strýčka Kotáska si všichni pamatují ve šňůrkovej košeli, modré zástěře a kabani.

Oba měli při posledních

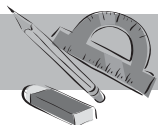
Detail výšivky ornátu

Foto: archiv obce

rozloučeních, pohřebních obřadech, pokryté rakve sokolským praporem. S tím se komunistické vedení obce tenkrát nesmířilo. Protože i organizace Sokola byla zrušena, byl dán příkaz uložit prapor do okresního muzea v Hodoníně. Po obnovení organizace Sokol v roce 1996 byl prapor dlouhodobě z okresního muzea organizací Sokola Lužice půjčen a uložen ve vhodné místnosti lužického muzejního spolku.

*Za letopiseckou komisi
Miluška Kopřivová*

MY VŠICHNI ŠKOLOU POVINNÍ

Z naší školičky

Jak ten čas letí.....

Ani jsme se nenadáli a už jsou prázdniny za dveřmi.

Uteklo to jako voda, ale možná to bylo tím, že jsme se v mateřské škole měli stále na co těšit.

Po dlouhé zimě nás čekalo velké množství zábavy a plno pěkných akcí.

Jaro jsme přivítali vynášením Moreny k řece Kyjovce. Cestou zpátky jsme se zastavili na Lužáku, kde nás už čekali starší kamarádi ze ZŠ, kteří nám pomohli opět špekáčky, na kterých jsme si moc pochutnali.

S folklórním kroužkem jsme se zúčastnili regionální přehlídky dětských souborů v Dolních Bojanovicích. Předvedli jsme se s pásmem „Na řemesla“. A protože se naše vystoupení líbilo, pozvali nás do Moravské Nové Vsi, kde jsme vystupovali na Dni řemesel.

Poté nás čekalo plno práce s přípravou besídky pro maminky. Děti ze třídy Berušek maminkám předvedly pásmo o zvířátkách. Včeličky si připravily pásmo „Cirkus“ a třída Motýlků pásmo „Pohádky“. Po besídce děti maminkám rozdaly perníkovou srdíčka a přáníčka, která vlastnoručně vyrobily. Vystupovali jsme také v Sokolovně v programu „Děti maminkám“.

Regionální přehlídka v Dolních Bojanovicích

Foto: Mgr. Jana Líčeníková

A začali jsme se těšit na celodenní výlet do westernového městečka v Boskovicích. Školka byla ten den uzavřena, vzali jsme s sebou totiž na výlet i paní kuchařky a uklízečky. Z výletu jsme si přivezli všichni plno zážitků a pěkných vzpomínek. Viděli jsme, jak indiáni krotili koně, cvičeného pejska s koníkem, hadí ženu, fakíra, pistolníky. Z velkého horka jsme se vraceli unaveni, ale plni pěkných dojmů.

1. června jsme oslavili Den dětí. Paní učitelky připravily na zahradě MŠ malou „opičí dráhu“, kde jsme zdolávali různé překážky. Dostali za to sladkou odměnu.

Paní kuchařky nám nachystaly ovocné poháry a členky

„koláčkové čtyři“ Klubu seniorů nám upekly výborné koláče. Tímto jim moc děkujeme. Na zahradě jsme si užili diskotéku, hru s nafukovacími míčky a foukání do bublifuků. A velké překvapení byl pro všechny dárek v podobě velkého šlapacího traktoru, který nám darovali manželé Janulíkoví, kterým patří také velký dík. Máme z dárku obrovskou radost.

Před prázdninami se ještě prostřednictvím „malé maturity“ a pasováním na školáky rozloučíme s nejstaršími dětmi, které od září začnou navštěvovat základní školu. A už se budeme všichni těšit na prázdniny.

S přáním krásného léta, odpočinku a pohody

L. Hanzlíčková

ŠKOLNÍ ROK 2010/2011

Blíží se konec školního roku a je čas bilancování. Školní rok 2010/2011 jsme zahájili spolu s rodiči a žáky 1. ročníku zábavným odpolednem s názvem Začínáme spolu už v sobotu 28. srpna. Pro ostatní začal školní rok slavnostním zahájením na školním dvoře ve středu 1. září. V naší Prima škole se začalo od září učit 188 žáků v deseti třídách. Čekalo je nejen učení, ale i spousta zajímavých akcí. Prvními byly Den jazyků a Štafetový běh Boba Zhána v Hruškách. V rámci Regionu Podluží pořádala škola Lužickou latku a Štafetový závod na kolečkových bruslích. 1. dubna proběhla oblíbená Noc s Andersenem, kdy soutěžilo a ve škole nocovalo 150 dětí. A tak bych mohl pokračovat ve výčtu dalších akcí.

Novinkou na škole se stala soutěž jednotlivců i tříd o tzv. Primy, kdy žáci během roku získávali za reprezentaci školy a různé soutěže Primy s tím, že na konci školního roku budou vyhodnoceni a odměněni. Novinkou se stal i populární tanec zumba, kdy žáci tančili nejdříve ve škole a později na školním dvoře.

Školu reprezentovali žáci i na soutěžích okresních i krajských. Nejlépe uspěli: žákyně 8. ročníku Kristýna Neugebauerová, která na olympiádě z dějepisu postoupila do krajského kola, a žáci zdravotní hlídky, kteří budou obhajovat v krajském kole vítězství z loňského roku. Školu dobře reprezentoval na kulturních akcích i folklórní soubor Lužičánek.

Červen jsme odstartovali Dnem dětí a Lužickým maratónem. Před žáky jsou poslední písemky a zkoušení. Před těmi nejlepšími, kteří získali nejvíce Prim, pak ještě jedna odměna – výlet s panem starostou. A pak už jen vysvědčení a s lužickou Prima školou se rozloučí všichni devátáci a dva žáci páté třídy – budoucí studenti osmiletého gymnázia. Před žáky budou dva měsíce prázdnin a před zaměstnanci školy zasloužená dovolená.

Na závěr dovolu, abych poděkoval všem zaměstnancům základní školy a mateřské školy

Noc s Andersenem

Foto: Mgr. Jana Líčeníková

Vynášení Moreny

Foto: Jana Králová

Atletický mítink v Lanžhotě

Foto: Mgr. Jana Ambrožová

za jejich práci, rodičům za pomoc při pořádání některých akcí a Obecnímu úřadu Lužice za podporu a spolupráci.

Mgr. Miroslav Hunča, ředitel

DĚJEPISNÁ OLYMPIÁDA

1. února 2011 se na Purkyňově gymnáziu ve Strážnici konalo okresní kolo dějepisné olympiády pro žáky 8. a 9. tříd základních škol. Otázky testů se týkaly ústředního tématu: *Ve zdraví i v nemoci (od šamana po penicilin)*.

Soutěže se zúčastnila i naše dvě děvčata z 8. třídy: Kristýna Neugebauerová a Kristýna Franková. Obě se staly úspěšnými řešitelkami (dosáhly předepsaný počet bodů).

Kristýna Neugebauerová získala skvělé **druhé místo** a postoupila do krajského kola. I když se už neumístila na předních místech, stala se opět úspěšnou řešitelkou.

Oběma děvčatům blahopřejeme!

Mgr. Tatiana Hromková

Kristýna Neugebauerová je nejen úspěšná řešitelka, ale i muzikantka

VÝLET SE STAROSTOU

V úterý 7. června jeli žáci, kteří během roku dostali nejvíce Prim (za reprezentaci školy, pomoc při akcích atd.) s panem starostou na výlet

po vinařství regionu Podluží. Ráno se u školy sešlo 19 natěšených žáků. Jel s námi taky pan Půček, vinař z Lužic, pan ředitel a zástupkyně p. učitelka

Ličeníková. I když jeli spíše jako dozor, výlet si taky zaslouží.

Jako první jsme se podívali do velké výroby vína, kde jsme viděli, jak se víno zpracovává, lahvuje a taky prodává. Ochutnali jsme nealkoholické víno, které nám moc chutnalo.

Pak jsme se přesunuli do muzea, kde jsme viděli nejen největší sud, ale také jiné nástroje dříve používané k výrobě vína.

Po několika zajímavých informacích jsme vyšli na Svatý kopeček a na krásný Mikulov se podívali z výšky. Poté jsme hezkou procházkou sešli zpět do Mikulova, kde na nás čekal autobus, a jeli se podívat do Valtic.

Ve Valticích jsme si prohlédli jedinou vinařskou školu, poobědvali a řekli jsme si, za co

Výlet nejlepších žáků školy se starostou.

Foto: Mgr. Jana Ličeníková

jsme si výlet zasloužili. Podívali jsme se také do školního sklepa, kde se žáci učí.

Krásně strávený den jsme zakončili na nově rozhledně na Poddvorově a z výšky se podívali na naše území a pohoří, které nás obklopuje. Moc děkujeme panu starostovi za uskutečnění výletu, panu Půčkovi za zajímavé informace a taky panu řediteli a paní zástupkyni, kteří byli také ochotni jet s námi.

Kristýna Vagundová, 9. tř.

Výlet se starostou je nejvyšší ocenění, kterého mohou žáci naší školy dosáhnout za úspěchy během školního roku. Letos si tuto odměnu zasloužili: z 9. tř. Kristýna Vagundová, Eva Úlehlová, Tereza Bravencová, Luděk Fojtů, Lukáš Ličeník, Michaela Zálešáková, Vendula Mirošová, z 8. tř. Kamila Šošovičková, ze 7. tř. Martin Horňáček, z 5. tř. Adéla Horňáčková, Jan Karas, Radek Zálešák, ze 4. tř. Natálie Lamošová, Anna Gožďálová, Jaroslav Knápek, Lukáš Kordula, Adéla Černá, ze 3. tř. Matěj Dvořák, Kateřina Knápková.

Za úspěchy v Základní umělecké škole pobočka Lužice byla oceněna Veronika Doricová.

Mgr. Jana Ličeníková

Soutěž hlídek mladých zdravotníků

V úterý 24. 5. 2011 jsme se zúčastnili okresního kola hlídek mladých zdravotníků v Hodoníně. **Zúčastnili se Veronika Doricová, Eliška Filípková, Martina Turková, Natálie Štorková, Dominika Fojtů.**

Začátek byl v 9:00h a my jsme šli na první stanoviště v 9:15. Začínali jsme transportem, kde jsme museli vyrobit nosítka z deky a tyčí a přenést zraněného, který měl zlomenou levou nohu. Transport jsme zvládli dobře, pouze se ztrátou 1 bodu. Dále následovala ošetření dvou zranění. Jedna holka měla vyvrtný kotník a ta druhá uzavřenou zlomeninu na ruce. Tohle jsme zvládli velmi dobře, bez ztráty bodů. Na dalším stanovišti bylo také ošetření dvou zranění, ale pouze na jedné holce. Měla odrané koleno a střep v patě. Ošetření bylo také bez ztráty bodů a povedlo se nám to také moc dobře. U dalšího zranění jsme ošetřovali bezvědomí se zástavou dechu. Menší chyby tam byly, ale přesto nám strhli pouze 5 bodů. Na posledním stanovišti byla obvazová technika, kde jsme měli za úkol kravatový obvaz lokte, a to pomocí dvou šátků zpevňujících závěs. Zvládli jsme to bez ztráty bodů. Měli jsme navíc disciplínu poznávání bylinek a taky přijela Policie ČR. Papír s body jsme odevzdali, měli jsme volno a dostali jsme i svačinu. O půl dvanácté bylo vyhlášení výsledků. **Skončili jsme na krásném druhém místě.** Rozdil bodů mezi námi a vítězi byl nepatrný, o pouhé 4 body vyhrál „gympl“. Ale jsme rádi, že jsme zase potvrdili, že zdravotněd rozumíme.

Poděkování patří ale hlavně naší paní učitelce Hance Herůdkové a Matějovi Herůdkovi, kteří nám věnovali v průběhu celého školního roku svůj volný čas a vše potřebné nás skvěle naučili. Tímto moc děkujeme! Víme, že jsou to vědomosti cenné pro život.

Veronika Doricová, 6. tř.

Zdravotníci v naší škole jsou velmi šikovní. Pod vedením p. učitelky Hany Herůdkové a Matěje Herůdka se během celého roku pravidelně setkávají a trénují ve zdravotnickém kroužku. Svoje schopnosti a dovednosti jdou pak prokázat do soutěže. Letos se připravovaly hlídky dvě a další dvě děvčata (**Kristýna Vagundová a Gabriela Chládková**) byla součástí smíšené hlídky z Lužic a Hodonína. **V okresním kole se smíšená hlídka umístila na třetím místě. Naše lužická hlídka ve složení Veronika Doricová, Natálie Štorková, Dominika Fojtů, Martina Turková a Eliška Filípková obsadila druhé místo, první místo získala a do krajského kola postoupila hlídka ve složení Adéla Horňáčková, Jan Karas, Lukáš Kordula, Anna Gožďálová, Lucie Filípková a Natálie Lamošová. Svou pilí a aktivitou si vybojovali čtvrté místo. Zdravotníkům blahopřejeme!**

J. Ličeníková

Sběr papíru – 13. června 2011

Pořadí tříd:

Pořadí	třída	Celkem kilogramů	Průměr na žáka
1	4.B	3188,0 kg	187,5 kg
2	4.A	1304 kg	93,1 kg
3	2.	1340 kg	83,8 kg
4	7.	1242,0 kg	82,8 kg
5	3.	1848 kg	73,9 kg
6	1.	1443,0 kg	62,7 kg
7	5.	1034,5 kg	57,5 kg
8	8.	524,0 kg	23,8 kg
9	6.	397 kg	19,9 kg
10	9.	311,5 kg	17,3 kg
Celkem kilogramů		12.632 kg	Ř 70,2 kg

Mateřská škola
Celkem ZŠ + MŠ

633 kg
13 265 kg

Pořadí jednotlivců ZŠ

Pořadí	Jméno žáka	Třída	Celkem kilogramů
1	Martinková Kristýna	4.B	708 kg
2	Skočiková Olga	4.B	700 kg
3	Lacko Martin	2.	626 kg
4	Varmuža David	5.	395 kg
5	Hornáčková Adéla	5.	348 kg
6	Martinek Jan	4.B	346 kg
7	Hunčová Simona	7.	315 kg
8 - 9	Slatinský Jakub	1.	304 kg
8 - 9	Slatinský Ondřej	1.	304 kg
10	Holešínský Lukáš	3.	303 kg

Pořadí jednotlivců MŠ

Skočiková	168 kg
Prýglová	105 kg
Jurdič	84 kg
Kotlařík Marek	66 kg
Dubšíková	65 kg
Pražák	63 kg
Černý J.	32 kg
Matuškovi	32 kg
Nilsen S.	18 kg
Celkem	633 kg

VAMI HRAJE S VÁMI

Řešení z minulého čísla:

1. *Tatka shraje 7 kupek listů a syn 3 kupky listů. Když to shrabou dohromady, kolik to bude kupek?*

Odpověď: Jedna kupa listů.

2. *Jsou ve vodě 3 muži. Všichni se potopí a zase se vynoří. Dva mají mokré vlasy a jeden ne, jak to?*

Odpověď: Protože jeden je holohlavý.

3. *Patří ti to, ale tvoji přátelé to používají častěji než ty. Co je to?*

Odpověď: Jméno.

Výherce V. Pavka získává knihu Lužice v proměnách času Blahopřejeme.

SOUTĚŽNÍ OTÁZKY:

1. **MÁ VEPŘEDU DVĚ OČI A VZADU DALŠÍ. Co je to?**

2. **MATKA MÁ SEDM DĚTÍ, POLOVINA JSOU KLUCI. Je to možné?**

3. **VE STÁJI JSOU LIDÉ A KONĚ. CELKEM 22 HLAV A 72 NOHOU. Kolik koňů a lidí je ve stáji?**

4. **NEUSTÁLE TO MĚNÍ TVÁŘ A STÁLE JE TO KULATÉ. Co je to?**

Správné odpovědi naleznete na jiné straně tohoto čísla.

Přeji všem hezké léto a odpočinkovou dovolenou.

VAMI

K U L T U R A

LUŽICKÉ SPOLEČENSKÉ LÉTO

2. 7. Veterán cup – tenisový turnaj

2. 7. Předhodové zpívání u cimbalu

3. – 5. 7. Tradiční Cyrilometodějské krojované hody

9. 7. Hodové dozvuky – Stodola u Lidového domu

11. – 29. 7. Sochařské sympozium „Dřevo-kámen“
Lužice 2011

16. 7. Petangový turnaj

16. 7. **Wabi Daněk – koncert**

22. 7. Literární večer

23. 7. Turnaj v kopané

O putovní pohár starosty Lužic

23. 7. Country večer – Countrio

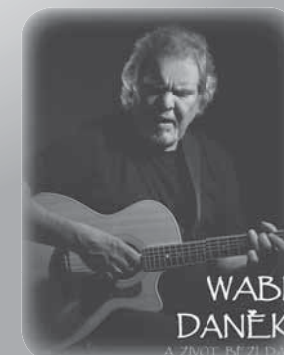
29. 7. **Vernisáž sochařského sympozia**

hraje swingová kapela z Břeclavi

6. 8. 1. Garážfest – přehlídka začínajících rockových kapel

20. 8. Rockový koncert ve stodole v areálu Lidového domu

27. 8. Prkačcup – 2. ročník závodu malotraktorů

LUŽIČÁNEK

Folklorní soubor Lužičánek existuje v naší obci již od roku 2000. Tento soubor vede paní učitelka Zdeňka Bravencová za pomoci paní Lenky Zálešákové kterým tímto moc děkujeme. Děti se schází vždy v pondělí v prostorách školní družiny, kde nacvičují každý rok nové pásmo, se kterým vystupují na různých vystoupeních a přehlídkách.

V letošním roce navštěvuje Lužičánek 18 dětí a z toho je 6 kluků a 12 děvčat. Jsou zde zastoupené děti od první až po šestou třídu. Děti musí pravidelně nacvičovat, aby nové pásmo zvládly nejen samy, ale před každým vystoupením nacvičují také s cimbálovou muzikou z Lužic, která je doprovází. Moc jí děkujeme, protože vystoupení Lužičánku krásně oživí a dodá mu opravdovou lidovou atmosféru.

Děti vystupují v krojích, které jim zapůjčil obecní úřad. O tyto kroje se stará paní Ludmila Pindová, které také děkujeme za její pomoc a ochotu při vydávání a půjčování krojů a jejich udržování a obnovu.

V letošním roce se děti zúčastnily několika vystoupení. Byla to Regionální přehlídka dětských souborů na Podluží konaná v Dolních Bojanovicích dne 2. dubna, vystoupení ke Dni matek v Lužicích konané 7. 5. 2011, dále vystoupení v Tvrdonicích dne 4. června.

Přehlídka dětských folklorních souborů v Dolních Bojanovicích
Foto: Mgr. Jana Líčeníková

Děti se také pravidelně zúčastňují průvodů při příležitosti hodů, vinobraní a fašaňku.

Děti se celý rok snažily, nacvičovaly a bylo vidět, že jejich snaha a píle a radost z této práce byla velká, protože všem se jejich písničky a tance moc líbily. Musíme však poděkovat

nejen jim, ale také rodičům, kteří je doprovázeli na jednotlivé zkoušky a také s nimi jezdili a prožívali každé představení, pomáhali jim a podporovali je a věnovali jim svůj čas, aby děti mohly pokračovat v tradicích, které jsou v Lužicích.

Za celoroční snahu obec

Lužice dětem zaplatila výlet do Šiklova mlýna, který se konal dne 5. 6. 2011. Děti navštívily westernové městečko, kde byl pro ně ke dni dětí nachystán program v podobě westernové show a westernového divadla. Také si mohly vyzkoušet různé atrakce v městečku jako rýžování zlata, jízdu na koních, jízdu na elektrickém býkovi, povozit se vláčkem, vyfotit se s velkým hadem a poznat v indiánské vesnici zvyky a tradice indiánů a prohlédnout si, jak indiáni žili. Výlet se dětem moc líbil a kromě zážitků si odvezly i suvenýry, které jim výlet budou vždy připomínat. Musíme tedy poděkovat obci Lužice, že děti tak krásně ocenila.

Lužičánek v Šiklově mlýně

Foto: Alena Lacková

Věříme, že i v dalším roce se děti sejdou když ne ve stejném, tak možná i ve vyšším počtu. Je naším cílem, aby děti byly spokojené, vystupování se jim

líbilo a pokud jich bude víc, chtěli bychom je rozdělit podle věku na mladší a starší.

rodiče z Lužic

MUZEJNÍ SPOLEK V LUŽICÍCH

SPOLU SE ZÁKLADNÍ UMĚLECKOU ŠKOLOU
POŘADAJÍ
NA STARÉM KVARTÝRU V LUŽICÍCH
VÝSTAVU K 15. VÝROČÍ ZUŠ

HUDEBNÍ NÁSTROJE

ZAHÁJÍME VERNISÁŽÍ
24. ČERVNA 2011
V 18 HODIN,
ZAHRAJÍ NÁM
ŽÁCI UMĚLECKÉ ŠKOLY
POD VEDENÍM
PANÍ UČITELKY HAVRÁNKOVÉ

VÝSTAVU MŮŽETE DÁLE ZHLÉDNOUT
VE DNECH 25. a 26. ČERVNA, 3. a 4. ČERVENCE
A O NEDĚLÍCH 10. 17. 24. a 31. ČERVENCE
VŽDY OD 14 DO 18 HODIN

Starý kvartýr

SLOVÁCKÝ KRÚŽEK LUŽICE, LUŽIČTÍ MUŽÁCI A OBEC LUŽICE

Vás srdečně zvou na tradiční

Cyrilské HODY

„pod zeleným“

2. – 5. července 2011

Program:

SOBOTA 2. července v 19.00 hodin

Předhodový večer „Pod hodový májů“

V programu vystoupí folklorní soubor „Velen“ z Boskovic, cimbalová muzika „Husaři Stanislava Reichmanna“ s primásem Stanislavem Pavkou, dětská cimbalová muzika z Lužic pod vedením Ivany Šimčíkové, Jana Janošková, Lenka Králová, Lubka Vacenová, Kamila Šošovičková, Jana Maršálková, Tomáš Balák, Josef Létal, Stanislav Popela, Jaroslav Snopek, Jiří Ambrož, Vítek Hubačka, Lužičtí mužáci a další hosté. Pořadem provází Mgr. Jana Ličeniková.

NEDĚLE 3. července

10.30 - Hodová mše svatá

14.00 - Krojový průvod obcí (od pohostinství Lidový dům)

16.00 - Taneční zábava pod zeleným, hraje DH Zlatulka

20.30 - Hodová večere

22.00 - Pokračování taneční zábavy

PONDĚLÍ 4. července

14.30 - Krojový průvod obcí (z ulice V Chalupách)

17.00 - Taneční zábava pod zeleným, hraje DH Zlatulka

20.30 - Hodová večere

22.00 - Pokračování taneční zábavy

ÚTERÝ 5. července

9.30 - Vybírání po dědině, hraje DH Zlatulka

19.00 - Taneční zábava pod zeleným, hraje DH Zlatulka

DOPROVODNÉ AKCE

Výstava „Hudební nástroje“ na Starém kvartýru

Vernisáž - 24. 6. v 18 hodin. Výstava otevřena - v neděli 26. 6. a 3. 7.,

v pondělí 4. 7. a o nedělích 10., 17., 24., a 31. 7. vždy od 14 do 18 hodin.

Veteránů Cup, tenisový turnaj

veteránů ve čtyřhře

Sobota 2. 7. od 9.00 hodin,

kurty v areálu TJ Baník

Lužice.

Hody se uskuteční na prostranství „pod zeleným“ u obecního úřadu, v případě nepříznivé počasí v sále Sokolovny v Lužicích.

SETKÁNÍ LUŽICKÝCH KRONIKÁŘEK

11. května 2011 se sešly na Starém kvartýru 4 kronikářky obce Lužice. Lužická kronika je psána od roku 1918, dřívější záznamy se bohužel nedochovaly. Kronikáři byli většinou učitelé. Prvním pečlivým kronikářem, který zaznamenával všechny události v obci a doplnil kroniku zpětně po dobu okupace ve čtyřicátých letech minulého století, byl Pavel Kučera, zdejší učitel.

Dlouholetou kronikářkou, která tuto práci vykonávala v letech 1963 – 1991, je Anežka Zimková - Květoňová, která v těchto dnech oslavila své devadesáté narozeniny. Přestože jako dítě utrpěla při cvičení těžký úraz páteře a dva roky byla upoutána na lůžko s neschopností pohybu, ve svých devadesáti letech si v pohodě zajde na hřbitov, navštěvuje pravidelně výstavy na Starém kvartýru a vydá se i na kratší procházky v okolí svého bydliště. Nechybí u žádné významné události v Lužicích. Jejím povoláním byla výchova dětí. Pracovala nejprve jako učitelka a později ředitelka v místní mateřské škole. Když skončila s prací kronikářky, byla ve vedlejší kroniky tříletá mezera.

V roce 1995 se této práci ujala PhDr. Miroslava Rošková CSc., roz. Šabartová, která doplnila zápisy z let 1992 – 1994. Po studiu na filozofické fakultě žila se svou rodinou v Bratislavě, později se

s manželem vrátila do rodných Lužic. Významnou měrou se podílela na vydání knihy Lužice 1250–2000 i pozdější návazné publikace Lužice v proměnách času, na kterých spolupracovala s dalšími autory i Miluška Kopřivová. Podílely se také na vzniku brožur 100 let Sokola v Lužicích, 100 let Základní školy v Lužicích a Občané a rodáci Lužic – účastníci boje proti fašismu a za národní osvobození v letech 1939 – 1945. Obě jsou členkami letopisecké komise. Paní Rošková prodělala dvě operace kyčelních kloubů, jeden čas dokonce začala ztrácet svůj životní optimismus, ale to už je naštěstí pryč a paní Mirku opět začíná život těšit. Ve funkci kronikářky byla do roku 2001.

Miluška Kopřivová - Kučerová pokračovala cestou, kterou se vydal její otec Pavel Kučera. Povoláním je učitelka a po vzoru svého otce byla i výbornou kronikářkou od r. 2002 do r. 2009. Přestože předala vedení kroniky své nástupkyni, kterou je v současné době Věra Kotásková, i nadále přispívá zajímavými články nejen do Lužického zpravodaje, ale např. i do Malovaného kraje. Také ona čelí zdravotním problémům, ale nedovolí, aby ji v její činnosti příliš omezovaly, má spoustu nápadů a je velká fanyнка lužické Dětské cimbalové muziky.

Všechny ke své práci přistupovaly velmi odpovědně a stále je zajímavá, co se děje v naší obci, rády chodí mezi lidmi. Přesto

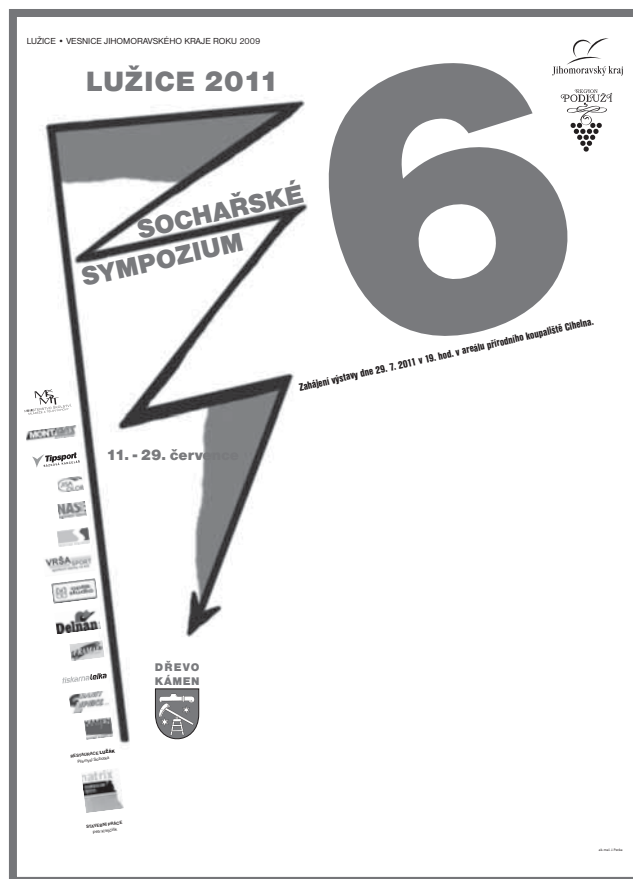

Miluška Kopřivová, Anežka Zimková, PhDr. Miroslava Rošková, Věra Kotásková
Foto: Jana Králová

dovedly včas odhadnout, kdy je třeba odejít a předat „štafetu“ někomu dalšímu. Byly to důvody hlavně zdravotní – i když se to nezdá, je to práce náročná. Pokud chce kronikářka zaznamenat události tak, jak probíhaly, musí sledovat život v obci, shromažďovat objektivní informace (ovšem žádné drby), rozmlouvat se svými spoluobčany, zajímat se, co je trápí a z čeho mají naopak radost, sledovat tisk, v poslední době i internet. Snad nejnáročnější jsou ručně psané zápisy do kroniky.

Je také velice obtížné rozpoznat okamžik, kdy člověk začne upadat do stereotypu, všechno dělat mechanicky, na různé věci zapomíná, nebo je nepovažuje za důležité, i když ostatní to vidí jinak, a naopak zdůrazňuje věci, které jsou důležité hlavně pro něho. Pokud si toto všechno uvědomí a včas předá svou funkci vhodnému nástupci, vůbec to nesníží jeho důstojnost, spíše naopak. Také tím získá spoustu času, který může věnovat jiným svým zálibám, které doposud opomíjel. Jak je zřejmé, i tento nesnadný úkon zvládly naše kronikářky na výbornou a jsou pro nás stále užitečným a vydatným zdrojem informací. Přesto, že tělo již mnohdy vypovídá poslušnost, jejich mysl je stále obdivuhodně svěží a vždycky dovedou potěšit a povzbudit.

Věra Kotásková

Svlékání z duše

Svou prvotinu darovala do místní knihovny paní Narcisa Sochorová, lužická občanka a rodačka, která si splnila svůj sen a na vlastní náklady vydala útlou knižku svých básní „Svlékání z duše“.

Knižka je velmi vkusně doplněna také vlastními kresbami autorky.

Představení knihy a vernisáž obrazů se konala 24. března 2011 v Městské knihovně v Hodoníně za účasti představitelů obce.

Jak nám sama autorka napověděla, můžeme se těšit na druhou i třetí navazující knihu, protože jak ona říká, její život je na román.

Mirka Ištvánková se souhlasem autorky

SPOLKY

JARNÍ SLAVNOSTI

Každý rok se před Velikonocí scházíme v parku u cukrárny, abychom přivítali jaro. Letos se slavnosti konaly v neděli 17. 4. Naši vedoucí přichystali pro rodiče a jejich děti několik stánků, na kterých si mohli vyrobit dekorace s jarní a velikonoční tematikou – zápichy do květináčů v podobě včelíček z polystyrenu, vyfouknutá vajíčka ozdobit ovesnými vločkami a mákem... Letos nám přálo počasí, a tak se akce opravdu vydařila. Těšíme se na příští rok!

Lucie Dordová

Foto: Lucie Dordová

Co se děje u Mužáků

Lužičtí mužáci zdolali bez kyslíkových přístrojů rozhlednu v Poddvorově a úspěšně reprezentovali obec na přehlídce mužáckých sborů v Prušánkách.

Dvacátý první květen, horké a dusné odpoledne, prostor před restaurací Seva.

Toto místo se stane startovací arénou cyklistického výletu mužáků z Lužic k rozhledně u Starého Poddvorova. V době plánovaného startovního výstřelu se na místě nacházejí pouze dva odvážlivci - kromě pisatele tohoto článku i Pavel Král,

umělecký vedoucí souboru. Že by slunečné a horké počasí ostatní odradilo? Nu co, počkáme, čas čekání si zpříjemníme studeným pivínkem a uvidíme. Naštěstí žízeň a nápad udělat něco pro své zdraví a pohybovat se a koneckonců i touha prohlédnout si Podluží z výšky přilákaly další členy sboru včetně čtyř dam. Takže náš peleton byl nakonec čtrnáctičlenný. Triapůletá Jůlinka Molnárová, která se vezla na kole s tátou, se stala nejmladší účastnicí výletu. A to nám ještě další dvě manželky členů sboru dělaly

doprovodné vozidlo a k rozhledně dojevy autem s nezbytným a nutným občerstvením, které přišlo vhod.

Cesta vedla z Lužic přes silnici E 55 do polí mezi Josefov a Dolní Bojanovice, jež jsme projeli a dostali se k areálu bojanovických sklepů. Tam přišly první problémy, jelikož začaly první kopečky a nejedna z nás musel ze sedla a pěkně po svých šlapat na vršek. Tam bylo vždy nějaké občerstvení - vrcholová odměna. Nejdobrodružnější pasáž nastala v polích mezi Bojanovicemi

a Poddvorovem. Polní cestička se neustále zužovala a tráva na ní se naopak zvyšovala, až bylo pokračování trasy možné pouze za použití kosačky či jiného žacího stroje. A ničím takovým jsme pochopitelně nedisponovali. Takže co! Zbaběle se vrátet? Nic takového – přes slunečnicové pole k potoku a pak se uvidí. Cyklistika se tak změnila v cyklokros, ale i tam jsme obstáli.

Slavnostně vjíždíme na poddvorovský asfalt a všichni nápadně zrychlujeme. Je to dáno nejen tím, že jedeme z kopce, ale všichni víme, že nás na nejbližší křižovatce čeká restaurace, která nám poskytne stín a pomůže nám od žízně. Koneckonců před námi je nejnáročnější úsek naší cesty – stoupání Poddvorovem k rozhledně, což si důkladný odpočinek,

posilnění i taktickou přípravu zaslouží.

Ve stoupání se peleton trhá, do čela se dostávají zdatní vrchaři, zbytek startovního pole dál pokračuje výletním tempem, kochá se panoramaty a z poklidu ho nevyruší ani husté mraky nad Hodonínem. A mají recht.

K rozhledně nakonec dojíždíme všichni, tuto bez kyslíkových přístrojů zdoláváme – včetně malé Jůlinky – z ptáčích perspektiv si prohlédneme Podluží, Vrbici, Pálavu a širošíř slovácký kraj. Dalekohledem si přibližujeme pohled na naše Lužice.

Mezi vinohrady dojíždíme do Nechor s nezbytnou občerstvovací pauzou U Jeňoura. Přibývající husté mraky hrozí deštěm a bouřkou, nicméně odvážným štěstí přeje a až na pár kapek deště přes Josefov ujíždíme.

Všechny zásoby jsou vypity, všichni jsme příjemně unaveni a průměrná rychlost 6km/h není vůbec důležitá. Jsme zkrátka všichni pašáci, dámy obzvlášť.

Věřím, že nebude dlouho trvat a vydáme se na 2. etapu cyklistického putování Podlužím.

Hned následující sobota byla pro náš sbor tak říkajíc pracovní. V Prušánkách se konal další ročník pěvecké přehlídky mužských sborů z Podluží „Májové zpívání“. Tato přehlídka byla součástí oslav 750. výročí vzniku této obce.

Počasí bylo tentokrát silnější než obrovské nasazení pořadatelů a organizátorů a celodenní déšť způsobil rychlé přemístění přehlídky z Nechor do místního kulturního domu. Zcela nepochybně by přehlídka v nechorském sklepním areálu měla lepší a přirozenější atmosféru, ale doba, kdy jsme poroučeli větru a dešti je už našťastí definitivně za námi.

Přehlídka se zúčastnilo celkem 16 sborů a jarní úsilí a pravidelné nedělní zkoušky našeho sboru směřovaly především k této přehlídce. Je potěšitelným zjištěním, že náš sbor byl na přehlídce největší (celkem Lužice reprezentovalo 18 zpěváků) a zároveň patřil k nejmladším, což dává sboru dobrou perspektivu. Naše vystoupení proběhlo ve druhé polovině programu a obsahovalo celkem čtyři písničky (Na prechovském poli, Sobotěnka

sobota, Hodonín, Hodonín a Keď jsem išel z Hodonína) a bylo hodnoceno jako velice zdařilé. Dokonce jsme se další den na pravidelné zkoušce pochválili i my sami.

Přehlídka mužských sborů z Podluží se už stala tradicí, pro příští rok přebírají štafetový kolik Muténice, kde se bude zpívat v polovině června.

Jak jsem již uvedl v úvodu, přehlídka byla poznamenána nepříznivým počasím a rychlým stěhováním z prostředí vinných sklepů pod střechu kulturáku. Pořadatelé jistě zaslouží uznání a dík za to, že vše zvládli. A jedna malá výtka k programu. Lidové vypravěčství ke Slovácku jistě patří. Někdy však méně může znamenat i více.

Nyní naše snahy a aktivity míří nezadržitelně k blízkým se cyrilometodějským hodům.

Takže: „Na viděnou pod zeleným“.

Mgr. Tomáš Klásek

Klub česko – francouzského partnerství informuje

V sobotu 16. července 2011 pořádáme druhý ročník petangového turnaje v areálu Cihelny v Lužicích.

Turnaj pro všechny zájemce bude doplněn o občerstvení ve francouzském stylu. Všichni jste srdečně zváni!

V letošním roce navštíví naši obec francouzští přátelé z Isdes. Termín návštěvy je stanoven na 5. – 12. září 2011. Budeme velmi rádi a uvítáme všechny, kteří nám chtějí pomoci s organizací pobytu francouzských přátel (příprava programu, ubytování apod.). Za jakoukoli pomoc jsme vám již předem vděční. Bližší informace sdělí členové výboru Karel Dostál, Jana Ambrožová a Jana Ličeníková.

**Lužičtí mužáci o. s. a obec Lužice pořádají
v sobotu 27. 8. 2011
v parku na ulici „U Vrchnice“**

**2. ročník závodu traktůrek
domácí i tovární výroby**

PRKAČCUP

Program:

- 16.00 – 16.30 registrace strojů
- 16.30 – 17.00 kvalifikační trénink
- 17.00 – START závodu
- 18.30 – vyhlášení vítězů

**Startovné 20 Kč, občerstvení zajištěno,
hodnotné ceny pro vítěze, vstupné dobrovolné.**

**Během akce anketa
„O NEJORIGINALNĚJŠÍ STROJ“**

Atmosféra loňského 1. Ročníku Prkačcupu

Foto: Jana Králová

Seniorky a technika

Dnešní seniorky jsou moderní ženy, žádné staré báby. Technika pro nás není tabu – každá přeci ovládá žehličku, pračku, myčku, televizi, video, mnohé řídí auto. S čím však se mnohé před odchodem do důchodu nesetkaly, to byly počítače, ty byly pro nás velkou neznámou a taky cenově nedostupné.

Dnes je téměř v každé mladé domácnosti alespoň jeden počítač, který ovládá každý vnuk či vnučka a lépe než vlastní mateřštinu.

V Praze, v Brně či jiných velkých městech zřídili pro seniory „Univerzity třetího věku“. Vesniční senioři jsou snad horší? Lužické seniorky si založily svou vlastní „??? třetího věku“, výuku na počítačích.

Pár nadšeným seniorkám vyšlo vstříc vedení naší školy. Ředitel Mgr. M. Hunča umožnil využití školních počítačů, zástupkyně Mgr. Jana Ličeníková nás trpělivě zasvěcuje do tajů počítačové techniky. Nemá to lehké, většina zasedla k počítači poprvé a často ji připravíme perné chvíle. Jednou se „počítač rozjede“ (rozuměj: kurzor lítá nekontrolovatelně po obrazovce – pozn. redakce) a ujíždí jako o závod. Co se stalo? Učitelka zoufalá, nemůže najít chybu a pak uvidí, že žákyňka – seniorka svým poprsím nalehla na klávesnici. Problém je odstraněn.

Jindy se zase z nějakých neznámých důvodů celý obraz na monitoru vytočí do polohy vleže. Paní učitelka se nestačí divit, co vše se nám povede a vždy je připravena každý náš „kiks“ uvést na pravou míru. To byly naše počáteční kousky, dnes už suverénně vyhledáváme na internetu, posíláme e-maily, pod pozorným dohledem p. učitelky umíme zmenšovat či zvětšovat písmo, opravovat chybné texty, ukládat je a mnoho jiných počítačových záležitostí, na které nás paní učitelka připravuje.

Ještě zdaleka se nevyrovnáme svým dětem a vnukům, ale už není pro nás počítač strašák, kterému jsme se obloukem vyhýbaly. Bez obav

Žákyňka – seniorky a praktický výcvik

nás mohou naši potomci ke svým počítačům pustit!

Děkujeme vedení školy, že nám umožnilo využít školní počítače, velké díky patří Mgr. Janě Ličeníkové za trpělivost, s kterou se nám ochotně věnovala ve svém volném čase. Byly bychom moc rády, kdybychom ve svém zdokonalování mohly pokračovat i po prázdninách, vždyť toho ještě moc neumíme.

*Lužické seniorky
– žákyňky počítačového kurzu*

ÚSPĚŠNÉ PRASKOKRKY

Na Dnu řemesel v Moravské Nové Vsi, konaném 1. května, měly svůj stánek i Lužice. Zhotovování různých figurek ze šustí zde názorně předváděla paní Dagmar Chlapečková. Zastavovaly se hlavně děti, které nejvíc obdivovaly ušatého oslíka. Členky Muzejního spolku v Lužicích nabízely místní specialitu – praskokrky, které nám novináři přejmenovali na praskorky. Jsou to krajance sypané praženou a spařenou krupicí, podával se k nim hlávkový salát, aby lépe procházely krkem. Tento pokrm se vařil, když bylo moc práce a málo času, a u mužské části domácnosti nebyl moc oblíben. Opravdu, jídlo nic moc, ale když se praskokrky ochutí opraženým špekem spolu s čerstvým hlávkovým salátem, je to pochoutka. Svědčí o tom i fakt, že ve dvě hodiny odpoledne bylo vyprodáno. Paní Zdislava Pokorná navařila 120 porcí této starodávné „speciality“ a o jídlo i recept byl značný zájem.

V. Kotásková

Foto: Mgr. Jana Ambrožová

**OBEC LUŽICE
VE SPOLUPRÁCI S BAHAMI
SI VÁS DOVOLUJÍ POZVAT NA**

1. GARÁŽFEST

NA CIHELNĚ V LUŽICÍCH.

KDY: 6. SRPNA 2011 V 19:00 HOD

**VYSTOUPÍ NADĚJNÉ KAPELY
NAŠEHO REGIONU.**

Obec Lužice,
Kruh literárních autorů Hodonínska
a BAHAMI si Vás dovolují pozvat
na 2. ročník

AUTORSKÉHO ČTENÍ

na Cihelně v Lužicích,
dne 22. července 2011
v 19:00 hodin.

Moderují
Bára Tomanová a Hana Kokešová

CYKLOVÝLET REGIONU PODLUŽÍ, ANEB SENIORKY NA VÝLETĚ

13. května jsme přijaly pozvání od lužického starosty na cyklistický zájezd k regionální rozhledně. Tuto trasu již s úspěchem sjely naše seniorky v loňském roce. Tentokrát se jednalo o členky „koláčkové čtyři“ a členky pěveckého kroužku, které předvedly cyklistům našeho regionu malé kulturní vystoupení. Přes velký vítr to dopadlo dobře, protože jsme mohly využít ozvučení. Představily jsme také naše „koláčkářky“, které přijely s ošátkami plnými koláčů. K tomuto účelu jsme se dopravily raději autobusem, což jsme my starší přijaly s povděkem.

Od rozhledny se celý cyklistický peloton rozjel k prušáneckým Nechorám. Ani tam jsme nechyběly. Jak u rozhledny, tak v Nechorách „U Jeňoura“ nás čekalo milé pohoštění, na hlad si nemohl nikdo stěžovat. Naše místostarostka tam přivezla krásný dort, který představoval louku s rozhlednou a mapu našeho regionu. Všichni jej obdivovali a také ochutnali, byl dobrý.

I když jsme měli možnost ochutnat i dobré víno, nikomu z nás to chůzi nenarušilo. K dobré náladě přispěl i pan Knápek s harmonikou a samozřejmě naše písničky.

Sice pro velký vítr mnozí účastníci ztratili chuť vystoupit na rozhlednu, ale my všechny seniorky můžeme potvrdit, že

Foto: Mgr. Jana Ličeníková

nemáme starostu „bačkoru“. Celou trasu z Lužic až do Prušánky jel na kole a na rozhlednu vyběhl „až na vršek“ a odtud sjel po laně jako zdatný horolezec.

Tento pěkný výlet do přírody můžeme doporučit všem občanům, jenom svačinu si musíte vzít z domu, občerstvení už tam

nebude. Rozhlednu na Podluží najdete v katastru Nového Poddvorova a jak jedna řekla:

„Schodů je tam, že nezejdete do týdňa, ale donďa na vrch, vidíte až do Vídně.“

Za seniorky Vás zdraví
Zdena Šimková

Rozhovor s Lenkou Motyčkovou

Milá, příjemná dáma - to je Lenka Motyčková, majitelka Zlatnictví, které naleznete v Lužicích u kruhového objezdu u školy. Denně chodím kolem, a tak jsem si zašla na slovíčko a zeptala jsem se:

Co Vaše firma nabízí?

Naším klientům poskytujeme komplexní zlatnické a hodinářské služby, servis a odborné poradenství při výběru. Jsme připraveni splnit náročná přání a poskytnout maximum z našich bohatých zkušeností.

Jaké je Vaše zaměření?

Prodej, zakázková výroba, vlastní výroba šperků, zlatnické a hodinářské práce, čištění a leštění šperků, povrchové úpravy stříbrnění, zlacení, rhodiování, vsazování kamenů, výkup zlata i protihodnotou, rytecké práce

Proč jste si vybrala toto povolání, kterou školu jste vystudovala a jaké byly Vaše začátky?

Bavily mě ruční práce, vystudovala jsem střední školu, obor zlatník - klenotník v Turnově. Zpočátku jsem pracovala jen v dílně a díky ní se začal postupně rozvíjet obchod. Firmu jako takovou jsem založila v roce 1992

a obchod s dílnou, který je v současné době v Lužicích, jsme otevřeli v roce 1998.

Jaké výrobky můžeme ve Vašem obchodě koupit?

Zaměřuji se především na vlastní práce, ručně dělané šperky, originální šperky na zakázku, ale také výrobky z dovozu a strojové výrobky.

Práce na zakázku... k tomu je, předpokládám, potřeba mít nějaký návrh, nápad, fantazii.

Ano, přesně tak. Snažím se maximálně vyhovět zákazníkovi, protože si každého klienta vážím a chci, aby od nás odcházel spokojený. Na základě domluvy se zákazníkem přemýšlím o technickém řešení, v průběhu realizace zakázky i několikrát přijede a odzkouší výrobek hlavně proto, aby to sedlo. A pak podle momentální nálady se pustím do práce.

A jak je to u vás s hodinami, tikají?

Samozřejmě, tikají všechny

a pokud ne, tak jsme schopni je opravit tak, aby fungovaly správně. Chtěla jsem tím říct, že nejen prodáváme hodinářské zboží, ale provádíme i opravy. A kromě hodin provádíme veškeré opravy šperků a dalších zlatnických výrobků nejen pro zákazníky, kteří nás navštíví, ale i pro spoustu dalších zlatnictví v širokém okolí.

Zdá se tedy, že i zlatnictví v okolí jsou s kvalitou vašich oprav a prací spokojena.

Jsem ráda, že tomu tak je a těší mě, že mohu svým kolegům v okolí a samozřejmě jejich zákazníkům tímto způsobem pomoci.

Nedávno vás postihla velmi nepříjemná událost. Chcete se k tomu vyjádřit?

Chtěla bych říct, že to pro nás byla velmi složitá situace. Obávali jsme se, že zákazníci se u nás už neobjeví. Zkusili jsme pokračovat dále. Výjimky se našly. Ale dnes s odstupem času mohu říci,

že jsem ráda, že jsem to nevzdala. Naši klienti mě totiž podrželi, chodili nakupovat a já si uvědomila, že je spousta zákazníků, kvůli kterým stojí za to v této práci pokračovat. A to byl ten důležitý moment, abych to nevzdala. Funguji dál, a to nejen pro občany z Lužic a okolí, ale i pro všechny moje známé a zákazníky, které mám po celé České republice.

Děkuji Vám nejen za rozhovor, ale i za nejmenší občánky Lužic, pro které připravujete zlatý čtyřlístek při příležitosti vítání občánků do života, a také za všechny firmy a spolky, kte-

Zlatnictví Lenka Motyčková

rým sponzorsky přispíváte na jejich činnost.

Přeji Vám radost z Vaší práce a spokojenost a úspěchy

nejen v pracovním procesu, ale i v rodinném životě.

za redakci

Mgr. Jana Ličeníková

Z HISTORIE

Před 500 lety se staly Lužice součástí hodonínského panství

Čím je odůvodněno tvrzení, že od roku 1511 patřily Lužice do hodonínského panství?

V období feudalismu byli vlastníky a držiteli obcí a některých měst (mimo města královská), jejich půdy, lesů, rybníků, mlýnů, dvorů i obyvatel feudálůvé, hlavně vyšší šlechta, a to zpravidla dědičně. Obyvatelé obce - usedlíci - byli závislí na pánovi, byli povinni odváděním naturální, nebo peněžní renty a robotou.

Moravský šlechtic Vilém z Pernštejna koupil v roce 1511 od rodu pánů z Kunštátu Hodonín i hodonínský hrad

s celým příslušenstvím a další okolní obce (např. Lužice, Dolní Bojanovice a další). Tím položil základy budoucího velkého hodonínsko - pavlovického panství s centrem v Hodoníně. To znamená, že Lužice a další okolní obce měly od roku 1511 až do zrušení poddanství v roce 1848 s Hodonínem společné držitele. K těm nejznámějším majitelům patřil Jindřich z Lipé, příslušník mocného starobylého českého rodu, a od roku 1762 se stal majitelem hodonínského panství František Štěpán Lotrinský, manžel Marie Terezie. Po jeho smrti zůstalo hodonínské panství ve vlastnictví císařské rodiny až do roku 1919.

To v žádném případě neznamená, že Lužice byly v tomto historickém období součástí města Hodonína. Hodonín byl pouze střediskem feudálního šlechtického panství. I v době, kdy Lužice byly poddanskou vsí, měly podobně jako jiné obce nižší formu samosprávy. V čele stál rychtář (jména některých rychtářů se nám zachovala), který ručil vrchnosti za pořádek a bezpečnost v obci a vybíral od poddaných různé povinné dávky a poplatky. Rychtář nebyl volen, ale schvalován vrchností.

Lužicím se zachovala nejen jména některých rychtářů, ale i pečetidlo, kterým rychtáři pečetili vyhotovené písemnosti

právní povahy. Pečetidlo Lužic je datováno rokem 1604. V té době patřila obec pod hodonínské šlechtické panství. Lužická obecní pečť patří k nejstarším vesnickým pečetím na jižní Moravě.

Po revoluci v roce 1848, po zrušení poddanství, kdy feudální páni přestali být držiteli obcí a měst a správa obcí přešla v obecních volbách do rukou volených představitelů, změnila se i vyšší správní struktura. Hodonín se stal sídlem okresního hejtmanství a sídlem okresního soudu. V roce 1849 byl zřízen hodonínský politický okres, jehož samostatnou základní územní jednotkou byly i Lužice. Jen v letech 1985 - 1992 bylo toto postavení Lužic zrušeno, staly se součástí okresního města Hodonín. Od roku 1992 jsou Lužice opět samostatnou obcí.

PhDr. Miroslava Roškova, CSc.

Uvedená fakta jsou čerpána z této literatury:

Frolec V. - Hynek M. a kolektiv: Slovácko, Kapitoly z dějin Slovácka, Praha 1978

Hodonín: Minulost a sociálněhistorická přítomnost města, Blok, Brno 1979

Lužice 1250 - 2000 Kapitoly z dějin obce, OÚ Lužice, 2000

Josef Šolc-Zdenka Šolcová, Lužice, Muzeum Hodonínska 1985

Karel Hlavinka, Jan Noháč Vlastivěda Moravská, Brno 1926

Socha sv. Jana Nepomuckého za kostelem

K nejstarším uměleckým sochařským dílům v naší obci patří socha sv. Jana Nepomuckého, která stojí v parku za kostelem. Byla vytvořena na úplném začátku 20. století umělcem Ferdinandem Štáblou a na současné místo postavena na přání dárně Františky Hlaváčové v roce 1906. Socha je zhotovena z pískovce. V minulosti byla několikrát poškozena vandaly a pak opravována v roce 1921, 1928 a po válce v roce 1946. Některé opravy byly velmi neodborné (např. cementový nátěr sochy).

V roce 2007 byla socha odborně restaurována akade-

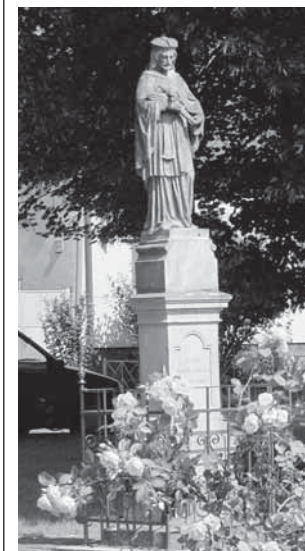
mickou sochařkou Ludmilou Peckovou. Byly odstraněny mechy, lišejníky i betonový nátěr. Některé chybějící části bylo možné doplnit. Jiné již doplnit nešly, protože dokumentace k soše se nedochovala. Socha i sokl byly nakonzervovány speciálním konzervačním nátěrem na pískovce.

V Okresním archivu jsme zjistili o dárně Františce Hlaváčové, že se narodila rodičům Františku a Anně Hlaváčovým 28. 3. 1869. Byla nejstarší ze 6 sourozenců (Františka 1869, Štěpán 1872, Matouš 1876, Rozalie 1879, Anežka 1881, Martin 1884). Žili v domě č. p. 73, který stále patří Hlaváčům.

Františka darovala sochu, když jí bylo 36 let. Zůstala svobodná. Žila později u své sestry Anežky, provdané Strmiskové, v č. p. 346.

Pán Bůh zase jí daroval 97 let života. Zemřela v prosinci 1966.

Miluška Kopřivová
členka letopisecké komise

sv. Jan Nepomucký

Foto: Jana Králová

CESTOVÁNÍ

Notre séjour en France

Cesta do Francie již od začátku byla pro mě pod synonymem „cestou do neznáma za cizími lidmi v atmosféře libozvučného jazyka francouzštiny, ve kterém nejsem nijak kovaný“. Jakékoliv mé představy dostávaly během cesty jiné kontury barev, především ve společenství naší výpravy vládla po celou cestu velmi dobrá nálada na síle nabývajícím humorem. Společenství naší posádky mi dodalo kuráž vystoupit z transitu, konečně mohlo začít dobývání této země. Naši první zastávkou bylo město Chalons en Champagne, kde jsme si prohlédli krásné středověké město s jeho skvostnými kostely. A nakonec v nám známém lahodném moku město ukázalo opět svou podmanivou sílu a zvítězilo nade mnou jako kdysi nad proslulým Attilou Hunem. Odtud jsme se vydali do vesničky Isdes, o které každý v Lužicích alespoň jednou zaslechl. Po tři dny se stala naším domovem, vždyť cedule u hlavních výjezdů z obce uvádějí Isdes i Lužice.

Vím, že popis jednotlivých památek a míst vám nic neřeká, snad město Orleáns, které je proslaveno Johankou z Arku, která je nazývána PANNOU ORLEÁNSKOU, jen díky tomu,

že zde zvítězila nad Angličany. Tak bych mohl pokračovat do různých detailů. Nejdůležitější věc jsem si uvědomil až doma při četbě Pisma ze Skutků apoštolských. Stojí tam: Lydie řekla apoštolům: „Jestliže mě považujete za věřící v Pána, pojďte bydlet do mého domu.“ Tak jako apoštolové se měli přesvědčit svým pobytem u Lydie, komu uvěřila, i já jsem měl možnost poznat skrze přátelská setkání s mnohými, kým opravdu ve svém nitru jsou. Dvě takové krásné chvíle za všechny. První byla v sobotu v den, kdy se po opravě benedikoval kostel z 9. století a žehnaly se dva nové zvony. Bylo to po šesté hodině večerní, kdy

se většina lidí z Isdes shromáždila v kostele na mši svatou a já nechtíc přišel pozdě a Père Michel přes celý kostel šel pro svého českého bratra. A druhá příhoda byla taktéž v sobotu hned po žehnání oněch zvonů, kdy ke mně přišla jedna paní a nabídla mi, abych opět přijel do Francie. Jak jsem se zalekl dlouhé cesty, přesto už spolu komunikujeme přes e-mail. Obdivuji na stylu jejich života, že se drží tradic a hodnot, které jim pomáhají k láskou naplněným vztahům. Není nic zpátečnického na tom vracet se do historie a k hodnotám, které jsou neměnné. Tak mě tato myšlenka uchvátla při prohlídce hradu Guédelon,

Návštěva zámku Cheverny

Foto: Ing. Martin Půček

Předání sochy sv. Barbory – daru obce Lužice

Foto: Ing. Martin Půček

který stavějí holýma rukama tak jako předci ve středověku. Nezapomněli jsme i my na krásu a hodnotu našeho každodenního života s druhými? Všichni jsme byli nadšení z ruční výroby tašek a provazů, opracování trámů a kamene do krásy gotických oken. Jít tedy do minulosti není zpátečnické, ale dává to na okamžik uvědomění si hodnoty toho, co máme a vytváříme i my.

Děkuji všem zastupitelům obce za jejich pozvání na cestu a možnost napsat těchto pár řádek.

P. Bohumil Urbánek,
administrátor

ZNOVUOTEVŘENÍ KOSTELA NOTRE-DAME V ISDES

Znovuotevření a vysvěcení kostela v Isdes se konalo 28. května 2011 za přítomnosti duchovenstva vedeného orleánským biskupem Mgr. Blaquartem. Dále byli přítomni senátoři, poslanci a představitelé departementu Loiret. Šest představitelů Lužic, včetně starosty, místostarostky a pana faráře, se zúčastnilo této slavnosti. Kromě kostela byly také posvěceny dva zvony, které byly odlity z kovu předcházejících zvonů posvěcených v roce 1869, jejichž stav byl kritický.

Rozhodnutí renovovat kostel bylo přijato obecní radou v roce 2003. Bylo motivováno celkovým špatným stavem

Interiér kostela v Isdes

Foto: Ing. Martin Půček

objektu a jeho historickou hodnotou. Téměř současně

bylo založeno «Sdružení přátel dědictví Isdes», které začala

sbírat finanční prostředky na obnovu kostela. Jeho činnost se setkala s velkým úspěchem a podstatně přispěla k financování projektu.

Historické studie ukázaly, aniž bylo možné rozhodnout o datu konstrukce kostela, že jde o jeden z nejstarších kostelů na jih od Loiry, který navíc neprošel celkovou rekonstrukcí v pozdějších dobách. Jeho románský styl je dobře zachován. Renovační práce prokázaly, že stavební materiál pochází převážně z nejbližšího okolí (slepence vyskytující se ve starých terasách Loiry a sbírané na polích), ale i z větších vzdáleností (okolí Tours a údolí řeky Cher). Vápence a opuka byly použity pro hlavní strukturu budovy. Výzkum prokázal, že zdivo kostela obsahuje římskou střešní krytinu. Je tedy zřejmé, že kostel byl postaven na místě, kde stály římské stavby, které mu předcházely.

Konstrukce kostela je situována mezi 9. a 10. stoletím. Já sám si myslím, že kostel je z 9. století. Důvody jsou následující: Isdes je na římské cestě z Bourges do Paříže (Lutèce). V dnešní době je Isdes křižovatkou pěti silnic a čtyři z nich jsou v ose kostela. Znamená to, že v té době byl kostel orientačním bodem římských cest. Z historických záznamů víme, že kostel byl vykopen v roce 1018 benediktinskými mnichy kláštera Saint-Benoît-sur-Loire od orle-

Zvony Marie Danielle Suzanne a Marie Claire

Foto: Ing. Martin Půček

anského biskupa Oldorica. Ovšem, je pravděpodobné, že mniši znovu koupili kostel, poněvadž byli jeho stavitelé a původní majitelé. Existence římské komunikace jim dovozovala překročit Loiru a uchýlit se na druhou stranu řeky do Sologne před invazemi Normanů. Někteří historici se domnívají, že kostel, který byl v té době zasvěcen sv. Markovi, existoval v době první invaze Normanů v roce 900. I přes diskuzi historiků jde nesporně o jeden z nejstarších kostelů v této části Francie.

Renovační práce objevily pět vrstev fresek z 11. až 15. století. I když jde o fragmenty, jedná se, podle restaurátora, který na nich pracoval, o mimořádný objev v této části Francie.

Celkové náklady renovace, která trvala rok a půl, jsou 377.000 euro, tzn. okolo 9 milionů korun. Rozpočet byl především financován krajem, státem, «Sdružením přátel kulturního dědictví Isdes» a «Fondation du patrimoine». Nezbyvá nám než čekat několik dní, až zvony našeho kostela budou znovu denně znít a dodávat duševní a morální sílu našim občanům.

Z. Johan

Správné odpovědi

1. PÁV
2. JSOU TO SAMÍ KLUCI
3. 14 KONÍ, 8 LIDÍ
4. MĚSÍC

SPORT

Den dětí

Je 28. květen 8 hodin ráno a na stadionu TJ Baník Lužice začíná být rušno. Co se to děje? Vy to nevíte? Začíná přece oslava dne dětí. Ještě neprší...

Obloha je sice zamračená, ale na náladě organizátorů, kterých se tu sešlo opravdu hodně, to nic nemění. S chutí a elánem se pouští do přípravy stanovišť.

Děti začínají pomalu přicházet a už z dálky vidí na hřišti vyrůstat skákací hrad a skluzavku. Je slyšet hudbu, kterou již tradičně obstarává Matěj Motýčka, line se vůně pochoutek na grilu, je možnost dát si míchané nápoje. Hned po příchodu obdrží každé dítě na uvítanou lízátka a fruko.

Po slavnostním zahájení paní Mgr. Janou Ličenikovou a p. Josefem Staňkem se děti pouští

do plnění sportovních úkolů, za které dostávají sladkou odměnu a barevný lísteček. Splní sedm úkolů a odcházejí ke kolu štěstí, od kterého si každé dítě odnáší pěknou odměnu.

I když už delší dobu prší, děti se neustále vracejí, aby znovu a znovu plnily úkoly. Tímto dokazují všem organizátorům, že se na tento den těší a ani špatné počasí na tom nic nemění. Kdo zrovna nesoutěžil, mohl se projet na koních paní Chládkové, která je ochotna každým rokem tuto možnost nabídnout.

Až jsme opravdu všichni promočení, rozhodneme se s velkou lítostí akci ukončit. Ještě ale musí proběhnout tradiční hod šlehačkovým dortem na živý terč, kterým jsou členové Baníku. Tato disciplína se i letos radí k těm nejoblíbenějším, protože kdo z trochu odvážných capartů by si nechtěl „máznout“ šlehačkou po dospělákově?

I přes nepřízeň počasí byla účast opravdu hojná. Branou Baníku prošlo asi 150 dětí. I když byl den dětí pro nepříznivé počasí ukončen dříve, doufáme, že děti odcházely spokojené a těší se už teď na příští rok. Jejich rozzářená očka a úsměv na tvářích jsou pro nás velkou odměnou.

Velký dík patří všem organizátorům z řad fanklubu, členům Baníku a ostatním sponzorům, kterými jsou K a C Hodonín, a.s., LUTES s.r.o., Auto Podrazil, ZŠ Lužice, Pošta Lužice, Obec Lužice, firma Ageus s.r.o., Cukrárna Romana, ÖMV Židlický, Groz Beckert Czech, s.r.o., WIKY hračky Kalábová, drogerie Štela, potraviny Vagunda – Drgáč, potraviny Baladová, NAVONA květinářství Mikulicová, Maso – uzeniny Žůrek, Stavební firma Plus – Anovčínovi, Lužičtí mužáci, členové oddílů tenisu a volejbalu, fotbalisté – muži TJ Baník Lužice, MUDr. Hlásenská, J. Pecka, T. Hornáček, P. a O. Hlaváčovi, L. Vodička, J. Ungerová, M. Gromus, T. Varga, J. Staněk, J. Ilčík, Ličeníkovi, A. Stibůrková, Čechovi a Chládkovi.

Fanklub Baníku

Foto: Jana Králová

Mladí tenisté TJ Baníku Lužice 5. místo v kraji

Mladí tenisté TJ Baníku Lužice dosáhli úspěchu v Memoriálu Zdeňka Kocmana, soutěži smíšených družstev v kategorii BABY tenisu, kde hrají dohromady chlapci i děvčata ve věku 8-9 let. V konkurenci 42 družstev obsadili celkově 5. místo v rámci přeboru celého bývalého jihomoravského kraje. Nejprve vyhráli 22. května základní skupinu čtyř mužstev v Kyjově. Ve Znojmě se 29. května kvalifikovali z 2. místa semifinálové skupiny do celokrajského finále. Finále za účasti 8 mužstev se konalo 11. června na hřišti TC-MJ Brno v Lužánkách, kde po prohře se ŽLTC Brno a výhrách nad TC-MJ Brno B a HTK Třebíč obsadili 5. místo (podrobné výsledky na www.cztenis.cz).

Družstvo TJ Baník Lužice s kapitánem L. Dvořákem po finále

Co je BABY tenis?

BABY tenis se hraje na velkém hřišti podle pravidel tenisu, ale pouze na jeden vítězný set do 6 her. Smíšená družstva hrají 4 dvouhry a 2 čtyřhry, při rovnosti bodů rozhoduje lepší skóre.

Pokud máte zájem začít hrát tenis, volejte na 603166381.

Tabulka finálové skupiny BABY tenisu

1. TK Agrofert Prostějov
2. TCMJ Brno
3. ŽLTC Brno
4. TC Brno
5. TJ Baník Lužice
6. HTK Třebíč
7. TCMJ Brno B
8. TK Jiskra Otrokovice

Lubomír Dvořák

Zleva: Josef Naležinský (trenér J. Balaja, O. Humpolík), Matěj Dvořák (trenér T. Hrdina), Simona Slívková (trenérka M. Leciánová) a Natálie Dvořáková (trenér T. Hrdina)

Foto: Lubomír Dvořák

ÚSPĚCH ALL STARS FITNESS TÝMU DĚTÍ

Tak jsme 5. 6. 2011 prožili naše první závody – Mistrovství Moravy a Slezska ve fitness dětí v Hlučíně. Cesta trvala dvě a půl hodiny, ale naštěstí jsme se všichni sešli včas na místě.

Poté jsme si byli prohlédnout pódium a vyzkoušet si na něm naše sestavy. Po přidělení startovních čísel jsme se šli připravit na první disciplínu – volná sestava. Přes veškerou trému a nervozitu se všem dívkám podařilo snad víc než na tréninku. Po soutěžení kulturistů jsme opět přišly na řadu, a to při pózování v plavkách. Vzhledem k dobré přípravě i zde dívky vše zvládly na jedničku. Následovala přestávka na oběd a příprava na finále, do kterého postoupily všechny naše závodnice. Opět se převlékalo a líčilo a hurá na pódium. Sestavy dívky předvedly podruhé a potom

j jsme již čekaly na rozhodnutí rozhodčích. A tohle jsou naše výsledky:

V kategorii do 11 let:

1. místo Barbora Slavíková
 2. místo Kateřina Knápková
 4. místo Lenka Nejezchlebová
 5. místo Natálie Dvořáková
- v kategorii nad 11 let:
2. místo Lucie Vagundová
 3. místo Veronika Srncová

Děvčata dostala diplomy, medaile, krásné poháry a ceny od sponzorů a zároveň všech na postoupila na Mistrovství ČR, které se uskuteční 11. 6. v Brně. Myslím, že to byl pro všechny velmi hezký prožitý den, na který budou především naše závodnice dlouho vzpomínat.

Na závěr bych chtěla velice poděkovat všem rodičům za velkou pomoc a podporu při přípravě dívek, Barči Benešové

za focení a natáčení celé akce a za dárky ve formě plyšových maskotů, firmě All Stars za celoroční pitný režim pro dívky, manželům Hamanovým za umožnění pravidelných tréninků ve sportovní hale a p. Ličeníkovi za to, že jela s námi, celou dobu nám poctivě držela palce a ještě nás stihla i natočit při sestavách.

V září 2011 proběhne nábor nových členů do oddílu All Stars fitness tým, informace najdete v kabelové televizi, letáčích, budou vyhlášeny v místním rozhlase.

S přáním krásného léta

K. Knápková

Ze začátku jsem měla trému a obavy z poroty. Po odcvičení mé sestavy tréma opadla a v klidu jsem mohla sledovat ostatní holky, které nám předvedly i jiné prvky, a také fandit svým kamarádkám. Odvezli jsme si nejen poháry a medaile, ale i spoustu zážitků a zkušeností.

Lucie Vagundová

Na závodech se mi líbilo. Získala jsem diplom. Byli jsme dobrý tým.

Lenka Nejezchlebová

Když jsme dojeli, byla jsem hodně nervózní. Nejdříve soutěžili kulturisti, potom jsme jedna po druhé předvedly sestavy. Pak následovalo pózování. Naštěstí jsme všechny postoupily do finále. Odpoledne jsme znovu

Mistrovství Moravy a Slezska - Hlučín

Foto: Barbora Benešová

předvedly sestavy a bylo vyhlášení výsledků. Já jsem skončila na druhém místě. Měla jsem velkou radost. Už se těším na Mistrovství ČR, které se bude konat 11. 6. v Brně.

Katka Knápková

Moc se mi líbila příprava před vystoupením, hlavně malování. Při vystoupení jsem měla nejdříve trému, ale když začala hrát hudba, tak jsem si to užívala. Jsem ráda, že jsem byla na této soutěži.

Natálka Dvořáková

Byly to mé první závody, ve kterých jsem dostala pohár, a proto se mi hodně líbily. Byla tam skvělá atmosféra a všichni jsme se dobře bavili. Pomohlo nám to potlačit trému.

Veronika Srncová

Na začátku jsem měla trému, ale atmosféra soutěže byla super. Katka říkala, že máme cvičit z radosti a hlavně se usmívat. Zacvičila jsem, jak jsem

Mistrovství ČR - Brno

Foto: Kateřina Knápková

mohla, a mám radost, že se to podařilo. Z poháru mám radost a ani jsem nečekala, že si jej přivezu. Mrzí mě, že se rozhodčí soutěže vůbec neusmáli.

Bára Slavíková

Je sobota 11. června 2011. Už jsme zpátky i z Mistrovství ČR, které se konalo v Brně. A tady jsou naše výsledky:

Kategorie do 11 let: 1. místo

Katka Knápková, 2. místo Barča Slavíková 4. místo Lenka Nejezchlebová

Kategorie nad 11 let: 2. místo Verča Srncová, 3. místo Lucka Vagundová

Všem dívkám moc blahopřeju ke krásným výsledkům a doufám, že si první mistrovství opravdu užijí!!!

Kateřina Knápková trenérka

POHÁROVÝ TURNAJ V KOPANÉ MUŽŮ O PUTOVNÍ POHÁR STAROSTY LUŽIC

V roce 2006 vznikla na popud člena výboru FK Lužice u Šternberka pana Martina Vyhánka a starosty Lužic u Šternberka pana Milana Soldána tradice pohárového turnaje v kopané mužů O putovní pohár starosty Lužic. Tehdy nás oslovil pan Vyhánek, který v tehdejší době jezdil k nám do Lužic ke známým, jestli by naše fotbalové mužstvo mužů nemělo zájem

zúčastnit se pohárového turnaje v kopané v Lužicích u Šternberka. Než jsme si stačili rozmyslet, už nás kontaktoval opět s tím, že místní starosta věnoval na tento turnaj putovní pohár. S ohledem na to jsme přislíbili účast a dobře jsme se udělali.

Pořadatel turnaje FK Lužice u Šternberka uspořádal kvalitní sportovní akci, doplněnou o společenské setkání fotbalistů, jejich

rodinných příslušníků a fanoušků obou oddílů. Prvním turnajem tak vznikla tradiční akce, která se stala již nedílnou součástí sportovního i společenského dění v kalendářích obou obcí. Zástupci obou stran si již mezi sebou našli hodně přátel, a mají tak možnost předávat si své zkušenosti, a to nejen ze sportovní činnosti. Pořadatelské povinnosti si oba oddíly obrok vyměňují

a tím mají zástupci obou oddílů kromě jiného možnost srovnání vývoje v té které obci a hlavně na místních sportovištích. I když obec Lužice u Šternberka má pouze necelých 400 obyvatel, je tu vidět velká aktivita vedení obce, všech obyvatel a členů fotbalového klubu.

V letošním roce připadly pořadatelské povinnosti na náš oddíl. Již na sklonku roku 2010 bylo stanoveno datum, aby mohl být turnaj zakomponovaný do kulturních a společenských akcí v naší obci.

Dnem konání turnaje byl určen 23. červenec 2011, čímž se stal součástí Lužického kulturního léta. Společenskou součástí tohoto turnaje bude Country večer, pořádaný obecním úřadem.

Lužický a lužický tým v Lužicích v roce 2009

Foto: archiv TJ Baník

A protože čas nezadržitelně plyne, přípravy na turnaj jsou již v plném proudu. Těšíme se nejen na své přátele, ale taky na ostatní návštěvníky obou akcí,

na které Vás všechny jménem TJ Baník Lužice co nejsrdečněji zveme.

*Josef Staněk
předseda TJ Baník Lužice*

Mladí Baníkovci na kvalifikačním utkání české reprezentace U 19.

V termínu 19. – 24. 5. 2011 hostila jižní Morava jednu z kvalifikačních skupin na ME v kopané hráčů do 19 let. Na fotbalových stadionech v Kyjově, Lanžhotě a Břeclavi se postupně představily reprezentace Ruska, Nizozemska, Izraele a domácí České republiky.

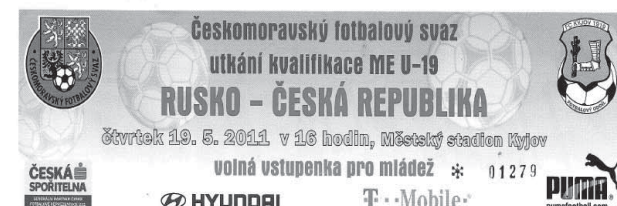
Na utkání Rusko – Česká republika, hraném 19. května v Kyjově, obdržel náš oddíl od organizátora utkání pro mládežnické fotbalisty volné vstupenky. I když nám byly tyto vstupenky doručeny až ve středu, což bylo den před utkáním, podařilo se nám díky ochotě autodopravce pana Fialy z Mikulčic zajistit

autobus a naši mladí fotbalisté spolu se svými trenéry mohli vyrazit do Kyjova.

Samotné utkání skončilo nerozhodným výsledkem 0 : 0, ale i přesto bylo sportovním a společenským zážitkem, a to hlavně pro naše nejmenší fotbalisty, kteří atmosféru podobného sportovního zápolení zažili poprvé v životě. O to s větším

zájmem pak sledovali ve sdělovacích prostředcích další počínání svěřenců trenéra Jaroslava Hřebíka, kteří se po vítězstvích nad Nizozemskem (v Lanžhotě) 1 : 0 a nad Izraelem (v Břeclavi) 2 : 1 stali vítězem kvalifikační skupiny, a postoupili tak na závěrečný turnaj ME, který se bude konat od 20. července v Rumunsku.

JS

Lužičtí fotbalisté si budují tréninkové hřiště

Vytiženost hlavního travnatého hřiště, která ztěžovala možnost udržovat tuto hrací plochu v kvalitním stavu, byla důvodem k rozhodnutí výboru oddílu vybudovat novou travnatou tréninkovou plochu. S ohledem na velikost pozemku v samotném areálu bylo možné vybudovat zatravněnou plochu o rozměrech 30 x 50 m.

Po dohodě s panem Josefem Anovčinem nám Stavební firma Plus s.r.o. provedla sponzorským způsobem terénní úpravy části pozemku mezi střídačkami stávající hrací plochy a višňovým sadem. Na srovnání tohoto prostoru byla použita zemina z břehu u višňového sadu. Vzhledem k tomu, že její množství bylo nedostačující, poskytla nám Stavební firma Plus s.r.o. další zeminu z vlastních zdrojů a speciální zemní technikou byl terén vyrovnan a tím připraven pro další práce. Na tuto plochu nastoupili brigádníci z řad funkcionářů oddílu a lužických fotbalistů a vyčistili ji od nežádoucího materiálu.

Na to, aby byl travnatý porost schopen růstu, bylo další fází budování závlahového systému. Po odborné konzultaci s firmou, která vybudovala v minulých letech automatizovaný závlahový systém na hlavní hrací ploše, bylo rozhodnuto o rozšíření stávajícího systému do plochy tréninkového hřiště. Po předložení cenové nabídky a jejím schválení provedla firma NETAFIN CZECH s.r.o., Žatec usazení technologických prvků tohoto sys-

Budování závlah

Foto: Josef Staněk

tému. Výkopové práce a zahrnutí výkopu si opět provedli členové fotbalového oddílu brigádnicky. Samotné zprovoznění a seřízení systému provedla opět výše uvedená odborná firma.

Připravená plocha byla ještě jednou upravena smykováním, opětovně zbavena nežádoucích materiálů a tím připravena na osetí. Samotné osetí plochy provedli opět brigádnicky členové oddílu a kolem celé zatravněné plochy byly vybudovány zábrany proti vstupu. Tím byla založena travnatá plocha, která bude sloužit k tréninkovým účelům, a to hlavně při nepříznivých povětrnostních podmínkách, čímž bude poskytnut větší prostor travnatému povrchu hlavního hřiště k regeneraci a k údržbě.

Vzhledem k tomu, že naše tělovýchovná jednota neobdržela na letošní rok žádné finanční prostředky na investiční práce, budou veškeré náklady na odborné práce spojené s vybudováním tréninkové travnaté plochy hrazeny z finančních prostředků získaných z členských příspěvků pro rok 2011.

Na závěr mi dovolu, abych jménem oddílu kopané a jménem svým poděkoval hlavně Stavební firmě Plus s.r.o. za sponzorsky provedené práce a taky všem těm členům oddílu kopané, kteří se zúčastnili brigád při budování travnaté tréninkové plochy.

Josef Staněk, předseda TJ Baník Lužice

Terénní úpravy

Foto: Josef Staněk

TAK JSME DOKOPALI

Sezonu 2010 - 2011 máme téměř za sebou, jestli šťastně nebo ne, nechám na každém, jak to vidí.

Naši chlapci z jedničky mají za sebou sezonu plnou změn. V jarní části je vedl Mistr Jujink neboli PAN Staněk. Přišly nové posily a také skončily některé z mladších opor. Celkově tým působil tak nějak rozevlátě. Nízká účast na úterních trénincích, nervozita před zápasem - sejdem se, nesejdem? - pohřbívala naděje na větší úspěch. Nakonec to nebylo až tak strašné a zatím to vypadá na průměrné 8-9. místo. Budu fandit, ať se přes léto objeví nějaké nové mladé posily.

To naši dorostenci - po vydržených 7 bodech z podzimní části, vzali jaro útokem. Ten, kdo na podzim pochyboval, že se tento tým chytí, mohl jen zírat. Jedna výhra za druhou. Nejfamóznější byla výhra nad Svatobořicemi, když naši kluci vyhráli 8:0, což asi nikdo nečekal. I když většina věřila ve výhru (však jinak to ani nejde), v koutečku se krčila pochybnost: „Dají to kluci???“. „Jóóó - dali. Skvělé !!!“ A, světe, div se, o čtrnáct dní později pokořili i, v jarní části dosud neporažený, Moravský Písek, který si kraluje na prvním místě. Někteří pojali za vítěznou písničku Malovaný džbánek, kterou jim rozhlas vyhrával každý pátek před domácím utkáním. Snad i to je povzbuzovalo, aspoň

si to myslím. Však i ty „baby-fanynky“ se ji naučily. Tedy těžko říct, jestli jim spíš nedělaly při zápase ostudu, no ale co? Emoce jsou emoce a prostě to tak citily...

Velkou novou oporou se stal Milan Daniel, který se rozhodl svůj dorostenecký věk dokopat v Lužicích. Díky za to, Milane! Snad na jeho um naváže i jeho bratr Štefan a zatím to vypadá,

že tomu tak bude. S dorostem skončil také nejlepší střelec týmu Ondřej Pazdera a Marek Vašek. Zda jejich služeb dokáží využít muži, ukáže čas.

Žáci, přestože s nimi často kvůli nízkému počtu hráli přípravkáři, se drželi statečně a střed tabulky jistě není k zahození ani důvodem ke smutku. Jak se jim bude dařit další sezonu, uvidíme, nakonec je jedno koli-

Družstvo mužů

Družstvo dorostu

kátí skončí, hlavně že je to bavi. Příští sezonu už nebudou moct spoléhat na nejlepšího střelce Fojtáka (pardon Luďka Fojtů), který sice dal nejvíce gólů, ale také často připravoval fanklub o nervy, když na těch jeho „dluhých čapách“ přeletěl hřiště a nakonec to „flákl“ nad branku. No, holt je víc brankář a „v těch nožiskách má tej síle trochu víc“, což ale zase hodně prospívá týmu dorostu. Tomu také bude pomáhat od další sezony Koza (oprava - Jan Kozumplík), který byl podle mnoha názorů nejlepším hráčem žáků. Kdo se mu postavil do cesty, měl holt smůlu. Dalším končícím je Kuba Hlaváč - lamač kostí - bohužel pro tým, těch svých. Nepamatuju snad sezónu, kdy by si něco nezlomil. No, ale naštěstí se vždycky vrátí a válí. Téměř bych zapomněla na Danku Holého, který začal kopat za Baniček až tuto sezonu, kdy se do Lužic přestěhoval a zapadl do týmu velice rychle. No a už i ten dorost zakusil.

Přípravka - naši malí, snaží se, snaží, ale někteří rodiče si asi stále nepřipouští, že je potřeba ty svoje ratolesti podporovat. Troufám si tvrdit, že někteří, bohužel, snad ani pomalu nevědí, kde je hřiště a jak to tam vypadá. Ona ta práce jim za tu hodinku, co by došli svého malého fotbalistu podpořit, neuteče. No, i přesto si „přípravkáři“ vykopali střed tabulky. Velký podíl měl na tom nejlepší střelec Lukáš Petrásek. Žáky letos z jejich řad posílí Jarda Knápek, Tomáš Ingr a Ondra Lorenc.

Přeji všem hlavně zdraví a hodně štěstí a úspěchů ve vyšších kategoriích.

Takže tak jsme to letos dokopali. Všichni skončili téměř ve středu tabulky, pro někoho úspěch, pro někoho zklamání, ale i tak je máme rádi a, když nám čas dovolí, dojdeme je podpořit, „béknuť si“ „Jedině Bááník.....“ a udělat trochu „takovéj jako ostudy“. No a co?

Zorka

Nás to prostě baví a už teď se těšíme, až začne další sezona, kdy si zafandíme, v baru na hřišti si necháme ovlažit hrdlo a když bude hlad, tak nám „staríci“ (pozn. staří páni) aj kůšek nějakého klobásku nebo boko-vinky z udirny vytáhnou“.

Dali byste si také?? Šak dojdite, každý je vítaný....

společenská kronika

Jubilanti - duben - červen 2011

Růžena Zubatá	80 let
Radoslav Benada	80 let
Jan Pinda	80 let
Stanislav Hornáček	90 let
Anežka Zimková	90 let
Oldřich Slížek	95 let

Anežka Zimková

Oldřich Slížek

Všem jubilantům přejeme především hodně zdraví a elánu

Sňatky uzavřené v Lužicích:

Petra Lorencová, Lužice
Pavel Nevrlý, Mohelnice
Stanislava Jedličková, Lužice
Zdeněk Průdek, Moravská Nová Ves
Hana Bařinová, Hodonín
Miroslav Kotásek, Hodonín

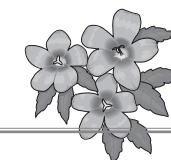

Novomanželé Pavel a Petra Nevrlí a novomanželé Stanislava a Zdeněk Průdkovi

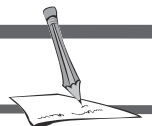
V dubnu oslavili Zlatou svatbu manželé

Ludmila a Zdeněk Pindovi
z ulice Záhumenní.

Blahopřejeme!

Napsali nám...

Milí spoluobčané, rozhodla jsem se zase po nějaké době a nových zkušenostech přispět do kolonky ZDRAVÍ a seznámit vás s energií REIKI.

Reiki je životodárná energie pocházející z Vesmíru. Tato síla uvolňuje duševní blokády, které bývají často příčinou našich zdravotních, duševních i fyzických problémů. Nečekejme zázraky, ale nechme reiki, aby nám pomáhala. Každý se o jejích účincích může přesvědčit sám.

REIKI nemá nic společného s náboženstvím ani s žádnou vírou. Věřit musíme především sami sobě.

Někomu, kdo provádí reiki, se může stát, že mu sice reiki bude proudit rukama, ale nebude ji umět náležitě využít a používat. Tak jako mnozí z nás, dostaneme-li do ruky paletu s barvami, nenakreslíme obraz, který by někoho potěšil, ani nás samotné. Vyvineme jen nějakou činnost bez duše. Duši mu dá až talentovaný člověk. Čím ale méně budeme vyvíjet činnost, tím spíše v nás talent usne, aniž bychom ho objevili.

REIKI je přírodní léčba, je umění jemného přikládání rukou, zbavuje tělo škodlivin, povzbuzuje a uvolňuje blokády, harmonizuje energetické proudy v těle, proudí vždy tam, kde je jí nejvíce potřeba, lze posílat na libovolné vzdálenosti.

Pokud se naladíme na energii reiki, můžeme ji brát z okolního prostoru a předávat ji lidem, kteří jí mají málo. Ten, kdo je naladěný na reiki, má energii stále. Nemůže si tedy ublížit tím, že pomáhá druhým. Člověk se stane jakousi rourou a energie jím pouze protéká.

Lidské tělo ovlivňuje energetické pole. Pokud je toto pole poškozeno, tělo se tomu musí přizpůsobit. Tím vzniká nemoc. Reiki léčitel prostřednictvím rukou do poškozeného energetického těla dodává znovu energii. Tělo pacienta tuto energii použije k uzdravování.

Energie reiki je chytrá a proudí sama do nejvíce poškozených míst. Tedy tam, kde je jí momentálně nejméně. Je to podobné jako s vodou. Ta také teče do nejnižšího místa.

Pro mnohé znamená reiki okamžitou úlevu. Uvolňuje, zmírňuje bolest, urychluje léčebný proces, přináší relaxaci, harmonizuje čakry a celé energetické pole.

Nesmíme ale zapomínat, že **reiki léčitel není lékař!** Tato reiki energie je však velký pomocník při ozdravování a uzdravování.

Po zkušenostech s touto energií mohu potvrdit, že vše funguje, jak je popisováno. Každý člověk má však jiné prožitky. Při reiki cítí klient teplo, brnění, někdy chlad, někteří citlivější lidé se ocitají v jakémsi polosnánku, mají různé vizuální prožitky. Po ošetření reiki, kdy dochází k odblokování určitých problémů a srovnání čaker, se u někoho dostavuje bolest končetin, hlavy, chvilková únava, pročišťování. Toto však brzy pomine, je to tzv. zpětná reakce, a poté dochází k úlevě, harmonizaci, zlepši se např. spánek, dostaví se zklidnění. Reiki je odblokování a detoxikace.

Je vhodná jak pro dospělé, tak i pro děti. Nikdy nemůže ublížit.

Na internetu je možné se dočíst mnohem víc. Všem doporučuji alespoň jednou absolvovat tento ozdravný proces. Pokud se ale předem zablokujete k přijetí reiki energie, bude proudit jen kolem vás. Mezi námi je bohužel dost takových, kteří na co si nemůžou sáhnout, jakoby neexistovalo. Můžeme si ale sáhnout např. na vzduch? Nebo třeba na lásku? A stejně ji cítíme. Všichni máme vyzkoušené, jak nám dodá energii pozitivní radostná zpráva, aniž bychom užili nějakou pilulku radosti, anebo nám ji rázem ubude, když se dozvíme něco špatného, aniž bychom se zrovna poranili nebo onemocněli.

Nahromaděním negativních zážitků se v těle

dělají bloky energie, tzv. ochlazování, a v těchto místech pak může dojít k fyzickým zdravotním problémům. Je to vše velmi jednoduché a je to jen na pochopení a přijetí každého z nás.

VEŠKERA PRAVDA prochází třemi stadii: v prvním je zesměšňována, ve druhém napadena a ve třetím přijata jako samozřejmá věc.

Mějte co nejvíce pozitivní myšlení. Musíme si uvědomit, že tam, kde někdy zažíváme tmu, jen momentálně není světlo. A že temnota patří ke světlu tak jako bolest k radosti.

Hanka

ČESKÁ REPUBLIKA V KOSMU

Ve středu 1. června přistál na Floridě raketoplán Endeavour, který byl předtím 12 dní připojený k Mezinárodní vesmírné stanici (ISS). Co na této misi bylo zvláštního? Více věcí, raketoplán na stanici dopravil unikátní evropský spektrometr, který má pomoci poodhalit roušku okolo největších tajemství vesmíru, nebo to, že se jednalo o celkově předposlední misi amerického raketoplánu. Ale pro Česko byla tato mise významná z jednoho rozhodujícího hlediska: jedním ze šesti astronautů, kteří se při této misi raketoplánem svezli, byl Američan Andrew Feustel, který před dvěma lety vzal na oběžnou dráhu výtisk Písní kosmických. Andrew má evidentně Čechy v lásce, a tak nabídl Akademii věd, že s sebou do vesmíru vezme něco českého i tentokrát.

Zde připomeňme, že sám Feustel, rodák z Michiganu, s Čechami nic společného nemá, ale matka jeho manželky Indiry se narodila ve Znojmě a dlouhou dobu žila v Brně. Část rodiny manželů Feustelových žije dodnes v naší republice a Andrew se svou chotí je navštěvují. Tyto vazby tedy Andrew vedly k navázání spolupráce s českou Akademií věd a přibalení české kultury do osobního balíčku na palubu raketoplánu.

Při této misi (druhé pro A. Feustela) přišla řada na populární pohádkovou postavu Krtečka od českého výtvarníka Zdeňka Milera, byla vybrána zvláště kvůli povzbuzení zájmu o kosmonautiku mezi mladou generací, kterou Krteček oslovuje dodnes. Po souhlasu A. Feustela, Z. Milera a NASA byl v Brně vyroben speciální Krteček, odlehčený a nehořlavý, aby přesně splňoval

předpisy NASA. Ten poté absolvoval v osobním balíčku Andrewa Feustela celkem 16denní let raketoplánem. Andrew Feustel je se svou manželkou a dětmi očekáván v České republice počátkem srpna, kdy by měl přivést Krtečka „pokřtěného“ vesmírem a věnovat jej zde k vystavení veřejnosti.

Nyní na chvíli opusťme Andrewa Feustela a připomeňme si, že to není zdaleka jediný astronaut s vazbami na Česko a Krteček není zdaleka jediný český předmět, který se podíval do vesmíru. Československé prarodiče měl legendární astronaut Gene Cernan, velitel lodi Apollo-17 (při této misi se v prosinci 1972 stal zatím posledním člověkem, který se prošel po Měsíci), který si s sebou na povrch Měsíce vzal československou vlajku, ta je dnes vystavena na piliři největšího astronomického dalekohledu v ČR v Ondřejově.

Astronaut Feustel s Krtečkem na palubě Mezinárodní vesmírné stanice. Foto: NASA

Československá vlajka absolvovala cestu také na palubě legendárního Apolla-13, jemuž zabránila v přistání na Měsíci exploze kyslíkové nádrže a tři astronauti se ocitli v ohrožení života. Nakonec se však bezpečně vrátili a velitel Jim Lovell mohl několikrát navštívit ČR, odkud pochází jeho předkové. Českými kořeny se může pochlubit také americký astronaut John Blaha, který letěl 5krát raketoplánem a dlouhodobě pracoval na stanici Mir. Německý astronaut Gerhard Thiele, který absolvoval let raketoplánem, se může pochlubit rodištěm svého otce, kterým byla Praha.

Zlí jazykové byli při misi Krtečka nespokojeni, že do kosmu neletí nějaký užitečný český náklad (toho se mimochodem také dočkáme, v Praze se pracuje na laserovém přístroji, který by měl být roku 2015 vyslán na stanici ISS), což se podařilo za totality, kdy měla naše republika v kosmonautice větší možnosti než má (zatím) teď díky spolupráci se SSSR. Tehdy létaly na oběžnou dráhu československé družice MAGION, které byly vypouštěny jako menší subsatelity spolu se sovětskými družicemi a zabývaly se studiem magnetosféry a ionosféry Země. V letech 1978 až 1996 jich bylo vypuštěno celkem pět.

A na závěr samozřejmě jmenujme zásadní český milník v dobývání kosmu: v březnu 1978 odstartoval z Bajkonuru v lodi Sojuz-28 česko-

slovenský kosmonaut Vladimír Remek, rodák z Českých Budějovic, a týden pracoval na orbitální stanici Saljut-6.

A jak to vypadá dnes s Českou republikou a lety do kosmu? Všechny programy, ve kterých jsme spolupracovali se SSSR, už pochopitelně zanikly a naši jedinou možností je Evropská kosmická agentura ESA, jejímiž členy jsme se stali v listopadu 2008 jako první země z bývalého východního bloku. V současné době se v ESA teprve rozkoukáváme, jsme zapojeni do některých programů a do kosmonautiky jde každý rok z rozpočtu ČR asi deset milionů euro (pro představu je to 0,023 procenta rozpočtu). Je to však velká šance pro české firmy, které se mohou zapojit do vývoje nových technologií a vynalézt něco, co se v kosmonautice chytne, a poté to sériově vyrábět pro ESA.

A na závěr otázka: kdy uvidíme dalšího Čecha v kosmu? Šanci je evropský oddíl astronautů, do kterého nám otevřel cestu vstup ČR do ESA v roce 2008. Jenže zatím poslední konkurs do oddílu astronautů ESA se konal na jaře 2008 a my jsme jej prošli. Při příštím konkursu (snad v roce 2012) budou mít šanci stát se astronauty už i Češi.

Vít Straka

Základní organizace Český svaz chovatelů Lužice & Mikulčice
Vás srdečně zvou na

MÍSTNÍ VÝSTAVU KRÁLÍKŮ, DRŮBEŽE A HOLUBŮ, která se bude konat v areálu Lidového domu Lužice

v sobotu 3. září od 14.00 do 18.00
v neděli 4. září od 8.00 do 16.00

Přijďte zhodnotit celoroční práci chovatelů
nejen z okresu Hodonín

<http://csch-luziceuhodonina.blog.cz>

TRS-NÁBYTEK
Žitkova 18, Hodonín
+420 518 321899
+420 518 321762
www.trs-nabytek.cz

Masivní jednolůžka od 2299,-
Gelocelouněná lůžka od 9130,-
Masivní dvoulůžka od 5890,-

12 druhů matrací DŘEVOČAL k vyzkoušení
Přijďte si je vyzkoušet

svět vašeho spánku

MASÁŽE
Hanka Fialová

NABÍDKA
Zdravotní a regenerační masáže
Masáže lávovými kameny
Baňkování
Lymfatické masáže
Reflexní masáže
Reflexní diagnostika
Reiki

Lze odebrat na daňové doklady,
odborářské poukazy

Objednávky na telefonním čísle 777 768 618

Bolí Vás záda? Cítíte sval. únavu?
Chcete udělat něco pro své zdraví?
... a nechce se Vám nikam chodit?

MASÁŽE
klasické a havajské
přímo u Vás doma
200 Kč za 40 min.

Jindřiška Fogtová, dipl. zdravotní sestra

774 009 283

Měšťanská 109, 695 01 Hodonín, anovcin@firmaplus.cz
Tel.: 518 340 763, Fax: 518 321 031, www.firmaplus.cz
Majitel a jednatel firmy: Josef Anovčín - 603 846 296

Jako firma zapsaná v Seznamu odborných dodavatelů
nabízíme realizaci

ZATEPLOVÁNÍ RODINNÝCH A BYTOVÝCH DOMŮ

Provádíme poradenství vč. zpracování komplexních podkladů
pro žádosti o dotace v rámci programu **Zelená úsporám**

Kontaktní osoba:
Ing. Marek Hason - 603 117 295
e-mail: hason@firmaplus.cz

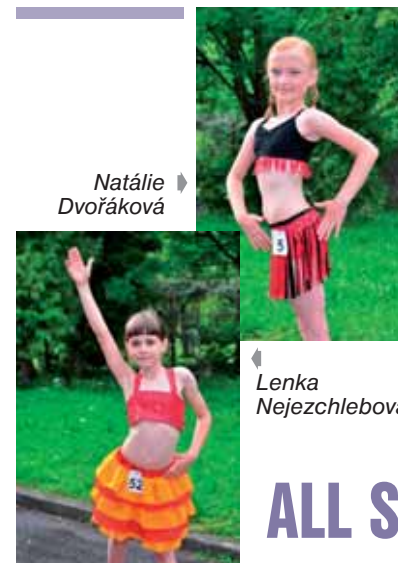
Zpravodaj Obecního úřadu Lužice vychází 4x ročně.

Řídí redakční rada: Mgr. Jana Ambrožová, Miroslava Ištáňková, Mgr. Jana Ličeniková,
Miluška Kopřivová, Věra Kotásková, Jana Králová, Ing. Jaroslav Kreml, Mgr. Lenka Kučí
Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení rukopisů.

Grafická úprava a tisk: Tiskárna Leika Dolní Bojanovice

Povoleno OkÚ Hodonín, registrační číslo vydané Ministerstvem kultury ČR – MK ČR E 12422,
náklad 1150ks.

obec@luziceuhodonina.cz • www.luziceuhodonina.cz

Natálie
Dvořáková

Lenka
Nejezchlebová

Mistrovství Moravy a Slezska

ALL STARS fitness tým Lužice

Lucie Vagundová

Barbora Slavíková

Veronika Srmcová

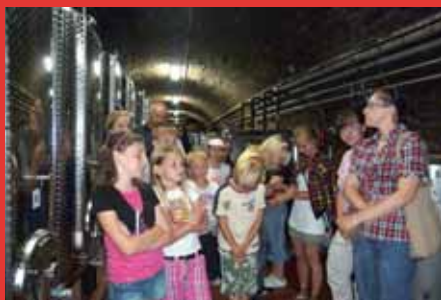
Kateřina Knápková

Foto: Barbora Benešová

Mistrovství ČR v Brně

Foto: Kateřina Knápková

Sportovní den dětí

Výlet žáků ZŠ se starostou

Lužičánek na Šiklově mlýně

*Foto:
Jana Líčeníková,
Jana Králová
Alena Lacková
Kristýna Bravencová*

**Chcete finančně přispět na Lužický zpravodaj?
Zde je místo na Vaše logo či jméno.**

Na vydání tohoto čísla přispěli:

